

Liceul Tehnologic Nicolae Bălcescu - Flămânzi

în parteneriat cu :

Casa Corpului Didactic Botoșani

Asociația Cultural-Sportivă,, Trei Generații,,

Primăria Orașului Flămânzi

Biblioteca Orașului Flămânzi

EXCELENȚA SA, LECTURA

SIMPOZION INTERJUDEȚEAN

EDIȚIA a V-a

MAI 2017

NUMARUL 5 Iunie 2017

partea I

ISSN 2285-7435 , ISSN-L 2285 -7435

Coordonatori revista:

Bibliotecar - documentarist prof. Grosu Viorica

Profesor limba română Fegher Augustina Felicia

Inspector - prof. Manolache Ciprian

Tehnoredactori :

Grosu Viorica

Stefănuță Mihaela

Botez Lucian, Chelaru Mihai

MOTIVAREA PROIECTULUI

Provocarea acestui demers didactic a apărut din „nevoia” noastră în calitate de cadre didactice de a nu ne da bătuti în fața viziunii aproape fataliste a inapetenței pentru lectură a tinerilor: credem sincer, că e o falsă concurență între carte, pe de o parte și calculator și internet , pe de altă parte. Credința noastră sinceră este că lectura poate cucerii foarte mult teren, dacă profesorul găsește strategia adecvată și puntea de comunicare cu elevul.

Cunoașterea conceptelor operaționale nu este suficientă pentru o bună aprofundare a fenomenului literar.

Fără a minimaliza și, chiar, fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, ne-am propus o mai bună apropiere a elevului de carte, creând o atmosferă de competiție, dar fără „trauma” produsă de notare.

Scopul nostru este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conștient de valoarea și importanța cărții în desăvârșirea personalității lui, de rolul pe care-l ocupă carte în relaționarea cu lumea din jur, cu restul universului.

COORDONATORI PROIECT :

Prof. Fegher Augustina

Documentarist-prof. Grosu Viorica

Prof. Manolache Ciprian

ECHIPA DE PROIECT:

Prof. Ștefănuță Mihaela

Înv. Cuibar Liliana

Ed. Matrescu Niculina

Notă: Autorii lucrărilor individuale răspund în totalitate de conținutul, corectitudinea și autenticitatea materialelor.

Pentru a putea încărca pe didactic revista cuprinde III parti cuprinse in nr. 5, 6, 7

Lucrări simpozion

ROLUL lecturii în viața elevilor

CARTEA CARE MI-A SCHIMBAT VIAȚA

Dominte Tabita, cls. a-IX-a
Coord.Prof.dr. Nemeș Cristina Gabriela
Liceul Tehnologic "Liviu Rebreanu" Bălan-Harghita

Două coperti și sute de foi...cam aceasta ar fi descrierea unei cărți în vremurile de astăzi, însă, deși vremurile s-au schimbat și o dată cu ele oamenii, cărțile rămân aceleași...explozii de cuvinte sfâșietoare, izvoare de sentimente și mai ales căi de aspirație pentru această omenire pierdută în care, fără să vrem, ne cufundăm tot mai adânc.

Menirea cărții? De a pune ziduri de piatră între noi și măștile pe care le purtăm. Cărțile pe care le citești arată starea și modul de a percepe viața a ceea ce o ai în față. Eu cred că toate cărțile schimbă oamenii, pentru asta sunt scrise. Dar cartea despre care voi scrie nu e o carte. E o scrisoare, o linie dreaptă trasată de Cineva pentru fiecare dintre noi. Acest drum e strâmt și noi vrem să îl lărgim pentru a încăpea cât mai bine pe el...însă ajungem să ne înșelăm de fiecare dată. Cartea citită de o întreagă lume, cea care a schimbat și schimbă vieți în continuare este Biblia.

Nu știi de ce o carte așa de "populară" în zilele noastre, singura care ne ghidează spre viitor este așa de subestimată. Și culmea, lumea se miră de faptul că suntem afundați într-o mare fără sfârșit din care nu mai putem ieși, dar nici să cerem ajutor nu prea știm.

În primul rând, scriu despre această carte pentru că nimeni nu o face.

Ea vorbește despre noi, cum eram și cum suntem. Într-un verset ni se spune că suntem împrăștiați în lume, fiecare cu treburile lui, dar cine se va trezi să ne aducă pe toți împreună?

Biblia este concepută, în literatura română, ca fiind o sursă specifică de inspirație pentru filozofi și oameni de artă, în general. Scriitorii români însă, n-au ezitat să pătrundă în straturile de profunzime a acestei cărți.

Vasile Voiculescu, Alexandru Macedonski și alți câțiva sunt printre cei care au scris despre esența și mesajul scrisorii. Operele privind acest subiect sunt psalmii arghezieni, Tudor Arghezi fiind și el implicat în explicarea acestui mister ceresc. Scriitorul a scris 18 psalmi, 9 dintre aceștia apărând în volumul "Cuvinte potrivite". Psalmul I descrie revolta lui Arghezi față de divinitate, spunând că Dumnezeu s-a retras și a părăsit lumea. În vecie "aș putea vecia cu tovărășia" acesta confirmă că veșnicia este un complice al Creatorului, de aceea omul își dorește pieirea rapid. În muzică însă, lucrurile sunt simple și Biblia este descrisă în vremuri calde și cuprinzătoare, cum ar fi: "El a purtat pe capul Său păcatul meu, păcatul tău/ Iisus a murit pentru mine/ El a luat asupra Sa vina mea și vina ta/ Iisus s-a jertfit și pentru tine!".

Tot mesajul ei este cuprins în câteva rânduri, iar câțiva cântăreți ce se folosesc de vocile lor pentru a face viața noastră mai frumoasă sunt Ema Repede, Otto Pascal, grupul Speranța, etc.

Fiind o carte complexă, Biblia este străbătută și prin intermediul cititorilor, și nu mă refer că jucăm teatru în fiecare zi, ci la cinematografia prin care este redat filmul despre viața și istoria protagonistului Bibliei. Regizorul Franco Zeffirelli a creat în anul 1977 filmul "Iisus din Nazareth" cu o durată de șase ore și câteva minute.

Biblia a schimbat viața multor oameni, inclusiv pe a mea. Știu că sună banal, dar chiar ajută să citești măcar câteva versete pentru ca planurile tale să aibă sens. Lumea ar fi mult mai bună, dacă am deschide-o ocazional.

În concluzie, chiar dacă lumea este plină de tot felul de scrieri, cartea prin care aflăm că, într-adevăr cuiva îi pasă de noi, este Biblia. Dumnezeu este urât pentru un singur motiv: păcatul este iubit.

IARNA

Drumea Larisa Maria
Cls. a-IX-a A
Liceul Tehnologic
"Liviu Rebreanu" Bălan
Coord.
Prof.dr. Nemeș Cristina Gabriela

În sfârșit, a venit iarna
Și-am ales să compun ceva
Despre iarna friguroasă
Și prea frumoasă.

Am să fac om de zăpadă
Chiar lână a mea casă
Și o să mă joc
Cu copii de la bloc.

Păsările au plecat
Spre castelul fermecat
Din minunile iernii
Vor rămâne cerbii.

Amintiri duioase
Din iarna geroasă
Cu mari vântoase
Și nămeți pe case.

VOCABULARUL GROAZEI

GHINEA DENIS – elev C.E.S.

Școala Gimnazială "Ștefan Octavian Iosif"

Localitatea Tecuci, județul Galați

Îndrumător: prof. Gheorghiu Cati

Azi la școală-am învățat

Cuvintele cum s-au format.

Zău...te ia cu amețală

Într-o așa îmbulzeală!

Grupurile de sufixe;

Și-așa zisele prefixe...

Nu știam că-i așa greu..

Și veneau mereu, mereu...

Zilnic îns-am exersat

Și cu toți-am realizat

Că „vocabularul groazei”

Formează esența frazei.

Dimineață de vară

Bort Izabela
Liceul Tehnologic
„Grigore C. Moisil ”
Târgu-Lăpuș
Prof.

Coord.Moldovan Adriana

E dimineață în poiana mică,
Dar clopoțelii-albaștri dorm.
Pe ierburi ceața mică se ridică,
Doar margareta s-a trezit din somn.

Prin brazi, fuoarele de ceață,
Se mișcă-n umezeală și răcoare
Până când pe dealul mare
Răsare vesel preamăritul soare.

Acum poiana toată-i numai viață
Și zbor de găze, zumzet de albine
Și căprioara cu iedul ei vine.

Iar cucul jucăuș tot cântă,
Și pițigoii ciripesc grăbiți
O zi de vară iar începe,
Copiii din pădure-s fericiți.

TABLOU DE IARNĂ

Când te uiti în codrul lung
Frunzele au căzut de mult ,
Păsările ciripesc ,
Vine iarna , o zăresc !

Norii au umplut văzduhul
Vântul bate ca năucul,
Aducând fulgii de nea
Ce anunță o iarnă grea .

Drumurile-s troienite
Sănile sunt pregătite,
Iar pe dealuri și pe văi
Se aud mulți zurgălăi.

Si cum iarna odată pusă,
Nu se lasa ușor dusă.
Vine, pleacă si iar vine ,
Chiar patru - cinci luni de zile.

Dar ea pleacă , precum vine,
Soare de se ivește
Și zăpada se topește ,
Primăvara , iar sosește!

Stuparu Cătălina,
clasa a IX-a,
Colegiul Tehnic,
Câmpulung,
județul Argeș
Prof. coordonator,
Carmen Gabriela
Mitrică

STIMULAREA LECTURII ÎN ȘCOALĂ PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

Prof.dr. CRISTINA GABRIELA NEMEȘ

Liceul Tehnologic "Liviu Rebreanu"

Bălan

Harghita

Activitățile extracurriculare se înscriu în ansamblul formelor moderne de instrucție și educație, fiind complementare procesului de învățământ care se desfășoară la clasă. Acest gen de activitate se organizează pe principiul liberului consimțământ, potrivit normelor specifice fiecărui tip de activitate în parte, evitându-se supraîncărcarea elevilor. Important este faptul că la organizarea unei astfel de activități trebuie să se țină cont de interesele și preocupările elevilor, de vârsta acestora, precum și de anumite posibilități de realizare pe care le au. Cele mai cunoscute forme de activități extracurriculare sunt *cercurile de elevi*-activități organizate la fiecare disciplină școlară.

În cadrul Liceului Tehnologic "Liviu Rebreanu" din Bălan funcționează un *Cerc de Lectură* care are drept moto: "Cartea care mi-a schimbat viața". Acest cerc funcționează încă din anul 2007 și pot spune că acest gen de activitate vine în ajutorul elevilor, mai ales celor care se pregătesc intens pentru examenul de Bacalaureat.

Astfel că, prin înființarea acestui Cerc de Lectură, am urmărit, pe de-o parte, reușita elevilor la disciplina *Limba și literatura română* din cadrul examenului de Bacalaureat și, pe de altă parte, reușita acestora în viață.

Desigur, programul cercului este în concordanță cu programa școlară și se pune accent pe lectură și discuții libere, urmărindu-se ca exprimarea orală să fie cât mai corectă.

Legat de cele 2 obiective, expuse anterior, sunt două premise:

Dragostea pentru Cuvânt

Creativitatea și originalitatea

Exercițiul lecturii, a unei lecturi eficiente, nu se poate realiza decât într-un mediu atractiv, bunăoară Biblioteca școlară sau CDI-ul în care sunt utilizate materiale didactice moderne la îndemâna cadrelor didactice dar și ale elevilor.

Încă de la începutul anului școlar, împreună cu elevii, se pot stabili următoarele:

Tipul fiecărei activități care se va desfășura în cadrul Cercului de Lectură

Denumirea activității

Regulamentul de funcționare

Durata și timpul (poate avea loc săptămânal sau lunar)

Resurse umane

Resurse materiale

Scopul principal al acestui Cerc de Lectură constă în cunoașterea adevăratelor valori culturale naționale și universale. Ceea ce va menține continuitatea acestei activități este atractivitatea. De aceea se vor desfășura activități atractive care să dezvolte creativitatea elevilor și să pună în valoare originalitatea acestora.

Un rol important vor avea discuțiile libere, comentariul pe marginea operelor literare care vor contribui la dezvoltarea capacității de exprimare a elevilor.

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 2006.

Stoica, Adrian, Creativitatea elevilor, E.D.P. București, 1983.

Invitație la lectură

Liceul Tehnologic ” Grigore C. Moisil ” TÂRGU -LĂPUȘ

Maramureș

Prof. Moldovan Adrian

Ideea proiectului s-a născut din dorința de a-i atrage pe elevi spre lectură. Eram conștientă că o parte din elevii mei nu se numără printre copiii ce puteau face o listă cu cărțile citite. Am început prin a-i întreba ce filme mai vizionează, la ce emisiuni se mai uită sau cu ce-și ocupă timpul liber. Răspunsurile lor mi-au dat idei. Ce ar fi- m-am gândit- dacă le-aș propune să treacă de la filme cu vampiri, la cărți cu vampiri; de la telenovele, la cărți cu povești impresionante; de la jocuri pe calculator cu personaje fantastice, la cărți SF. Așa am început proiectul: ”Unde fugim de-acasă?”, apoi restul este istorie.

Încet, elevii cu pasiune pentru citit au devenit membri activi și cu ajutorul lor am atras și pe alții alături de noi. Nevoia de lectură a împlinit în multe situații lipsa părinților plecați în străinătate, lipsa unei reale comunicări cu cei apropiați sau nevoia firească de a se descoperi.

Cercul nostru s-a dezvoltat răbdător, cu modestia și timiditatea elevilor mei, mai degrabă atenți la realitatea imediată, decât la plăcerea de a te cufunda în lectură. Cărțile ” ușoare ” la început, lecturile s-au transformat pentru câțiva în pasiune și listele au venit de la sine, din ce în ce mai pretențioase. Ne-au ajutat mereu și propunerile de titluri de la Clubul Național de lectură ”Eu citesc”.

Și pentru că am vrut să promovăm lectura , am decis să împrumutăm din cărțile noastre și altora. Așa că, într-o pauză am făcut o expoziție cu cărți. Acestea s-au împrumutat în mai puțin de 5 minute. E drept că, unii le-au luat fără a le deschide, dar pentru mulți dintre ei a fost o adevărată provocare, rugându-ne să repetăm acțiunea pentru a putea împrumuta cărți noi.

In continuare, dorim să vă prezentăm proiectul cercului de lectură ”CĂRȚILE AU SUFLET” și câteva imagini din activitățile noastre.

Primăvara, anotimp al renașterii și al învierii

Nodiș Bianca- clasa a VI-a A

Liceul Tehnologic ”Grigore C. Moisil ” Târgu Lăpuș

Prof. Coordonator: Moldovan Adriana-Claudia

Primăvara... cea mai tânără dintre fetele bătrânului An, a pus stăpânire pe întreaga natură, aducând din nou culoare și viață pretutindeni....Pe cerul de un albastru intens, se zăresc doar câteva cioburi de porțelan ale azurului, sparte azi-dimineață de ciocnetul soarelui, care strălucește în toată splendoarea lui, împărțind raze calde și suave pământului care încă este acoperit de zăpadă.Crestele solitare de munți își leapădă haina iernii plângând în mii și mii de râulețe. Câmpiile încep să-și recapete verdele lor crud de odinioară, fiind împodobite cu firavi ghiociei ce se scaldă în lumina soarelui.Până și crengile uscate ale copacilor care odată cu venirea toamnei și-au pierdut frunzele, se îmbracă cu muguri de flori roz sau albe și așteaptă sosirea cântăreților primăverii.

Cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul cerului ca o săgeată, aducând în urma sa, stoluri întregi...Cântecul lor de bucurie, de revedere a vechilor târmuri pe care le-au parasit, răsună armonios peste tot, străpungând liniștea care domnise atâta vreme peste păduri și câmpii.

Se simte în sfârșit aerul de primăvară, brize plăpânde care nu fac altceva decât să te îndemne la visare...Da! Primăvara este anotimpul visării...Mirosul puternic de liliac, zumzetul continuu al albinelor, gingașa atingere a razelor soarelui pe obraz îți creionează în fața ochilor un peisaj magnific, care are menirea să ne transmită o stare de reverie, pe care frigul iernii ne-a furat-o ,oarecum...

În acest anotimp, până și ploaia, cu picăturile ei mici și reci, este binevenită în tabloul verde, completând fundalul muzical al acestuia, însuflând melancolie și calmitate...

Încet-încet, pe nesimțite, soarele începe să își părăsească ”scena”, lăsând dungi roșiatice pe bolta cerească, care își schimbă nuanța de la albastru la violet...Luna palidă răsare pe dealuri, însoțită de luceferii blânzi și argintii pe plapuma neagră a nopții.Acum totul este cufundat într-o liniște profundă...Toate viețuitoarele trezite la viață de sosirea primăverii au dispărut, lăsând loc greierilor, care își cântă baladele nemuritoare din vremuri de mult apuse.Lumina albă a lunii care îmbracă acum copacii, conferă o undă de mister... fiind un lucru de admirat, deoarece nu va mai fi niciodată la fel.

Păsările nopții, în plimbarea lor nocturnă, accentuează atmosfera de mister, creând un murmur nedeslușit în inima pădurilor.

Fetele florilor s-au aplecat înspre pământ, lăsându-și încetișor coroana de petale, încărcată de picăturile dulci de rouă, ce înviorează câmpiile și mugurii copacilor.

De pe fereastră, zăresc în depărtare, silueta zveltă a unei berze...nu pare că doarme, ci parcă supraveghează totul cu privire-ai ageră, admirând și ea frumusețea pe care a capatat-o natura odată ce gingașa primăvară și-a făcut apariția din nou.

Toate anotimpurile au acel ceva special specific, însă atunci când privirea se pierde în marea albastră a cerului, e vară.Când ochii soarelui zâmbesc depărtării și amurgul suspină e toamnă, când ninge cu stele și cerul îngheață e iarnă, iar atunci când totul renaște , când marea verde este agitată de vântul fugar și enigmele nopții creează insomnii de mătase e primăvară!

Lumina

Muler Paula Renata
Liceul „Regina Maria ”
Dorohoi , Botoșani
Prof.Alina Foca

E îmbibat văzduhul de toamnă și de amurg.
Ea-n apa liniștită și mută se răsfrânge,
Cu razele-i subțiri în aur o preface,
Și apoi tiptil se agață de-o salcie ce plânge.

Se întinde peste brazii învăluți în umbre
Și peste munți înalți cu frunzi de ger albite,
Inundă câmpi cu maci, păduri întunecate,
Și mângâie mări vechi, cu ape învolburate.

Creează mari fantasme în ochi de visători
Și luminează chipuri de gânduri chinuite.
Prin mici unghere ascunse, în grabă se strecoară
Și picură speranță în inimi obosite.

Apoi se pierde în cer, îmbrățișând pământul,
Își lasă sărutarea pe lumea etern grăbită,
Și-n raze aurite dispare în nadir
Ca un fior în zarea de toamnă îngălbenită.

În urma-i e tăcere și-un rece întuneric
Doar luna îngândurată de norii grei se frânge,
Își picură argintul în apa liniștită
Și mângâie în noapte o salcie ce plânge.

Natura, „ casa ” noastră

SALOMIA DIANA
Colegiul Național de Informatică
„Matei Basarab”
prof. Dorobanțu Simona Cristina
Draga mea natură
Tu ești cea mai pură,
Dragile tale animale
Sunt ucise de mâinile criminale.

Natura-i sănătatea noastră
E tot ce ne dorim .
Natura este viața
Și ca pe viață s-o iubim .

Natura-i aerul și câmpul
Natura-i cerul înstelat,
Natura-i dorul nostru sacru
Și tot ce-n suflet e adunat!

CARTEA, STĂPÂNA NOASTRĂ!

TRIF TEODORA CORNELIA
Colegiul Național de Informatică
„Matei Basarab”
prof. Dorobanțu Simona Cristina
Sunt elev și mă mândresc,

Zi de zi citind, eu cresc,

Cartea este viața mea

Prietenă bună este ea.

Feți-Frumoși și zâne multe,

Seara, toți vor să asculte

Poveștile copilăriei

Sursa mare-a veseliei.

Povești multe, poezii,

Ne-aduc multe bucurii!

Ne ajută să citim,

Să gândim și să iubim.

Eminescu, Caragiale,

Nu sunt numai vorbe goale,

Marii nostri cărturari

Ne-ajută să creștem mari.

Mari, buni și inteligenți,

Ca să fim mereu deștepți.

Și să ne purtam frumos

Țării să-i fim de folos.

Parfum de flori uscate

Irimiciuc Elena Madalina
Liceul „Regina Maria ”
Dorohoi , Botoșani
Prof.Alina Foca

În parc,

Toamna a căzut peste noapte,

Văzduhul rece freamătă

Și simt tot mai aproape,

Parfum de flori uscate.

Mă-ndrept spre balansoarul

De vreme ruginit,

Și inima-mi tresare

De-al lui cânt istovit .

Pustiu acum e parcul

De vânturi biciuit,

Aud cum plâng copacii

Și frunze-n asfințit .

Nici păsări cântătoare,

Nici glasuri de copii,

Doar un bătrân pe-o bancă

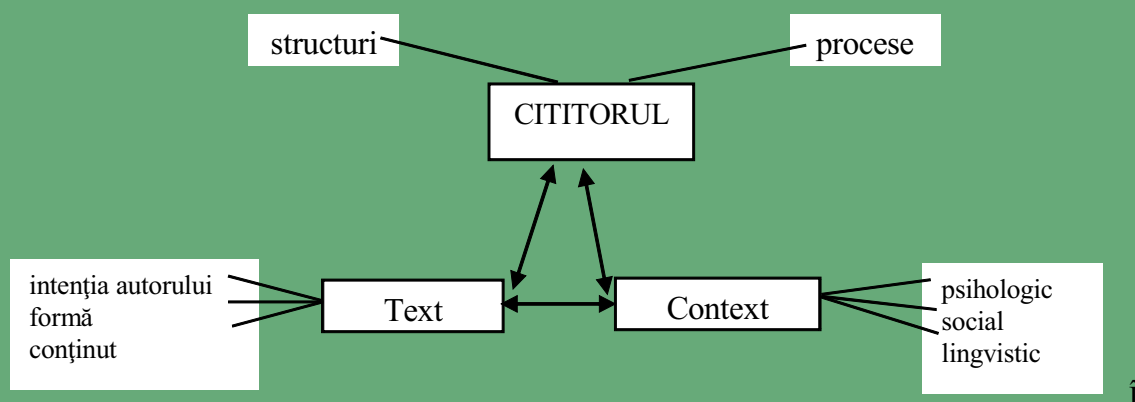
Și frunze ruginii...

Educația pentru lectură

Profesor, Carmen Gabriela Mitrică, Colegiul Tehnic, localitatea Câmpulung, Județul Argeș

Abilitatea de a citi este una din cele mai importante abilități pe care elevii le acumulează pe măsură ce înaintează pe parcursul școlar. Este de asemenea și fundamentul învățării la aproape toate disciplinele școlare. Pentru tinerii cititori, accentul se focalizează pe cititul pentru plăcere și pentru învățat care contează cel mai mult pentru ei, atât în educația formală cât și în cea nonformală.

Noua perspectivă asupra comprehensiunii textului se poate concretiza într-un model didactic focalizat deopotrivă asupra textului (elementul central al perspectivei tradiționale), cititorului și contextului lecturii.

În studiile de didactică triunghiul Cititor – Text – Context este recurent și explicitează orientarea plurală a demersului, care vizează deopotrivă: textul, cu substanța sa trecută în formă, expresie a intenției autorului; cititorul, cu structurile sale cognitive (ce reunes cunostințele despre limbă, despre text și despre lume) și afective, dar și cu strategiile prin care constituie sens în actul lecturii; contextul cu elementele sale de ordin psihologic, social și fizic.

Condiția fundamentală a succesului lecturii o constituie interacțiunea dintre toate aceste variabile ale procesului lectural.

A treia componentă a triunghiului lecturii și cea mai importantă din punctul de vedere al didacticii competențelor este elevul – cititor. Angajarea elevului în lectură presupune deopotrivă activarea unor structuri cognitive și afective complexe și desfășurarea unor procese diverse care se întind de la recunoașterea cuvântului sau selectarea ideii centrale a unei fraze, până la configurarea sensului global.

Philip Phillman, renumitul scriitor englez pentru copii și tineret susține că: *“Plăcerea de a citi nu este o frivolă valoare adăugată ci chiar inima și esența a ceea ce se citește în clasă sau în spațiul extrașcolar”*. Cititorii cu o slabă motivație pentru lectură manifestă adesea o lipsă de apreciere față de importanța lecturii în viața cotidiană, echivalând cărțile și cititul numai cu instruirea școlară și stabilind puține conexiuni cu forme de instruire nonformală și informală, cum ar fi cele din familie și comunitate. Aceștia sunt elevii care pot citi, dar percep lectura ca o sarcină pe care sunt forțați să o efectueze în clasă. Prin urmare, unii dintre ei nu vor dori să-și dezvolte și să extindă competența lecturală în mediul extrașcolar.

Contextul situației în care se produce lectura promovează angajamentul și motivația pentru a citi. De aceea, practica lecturii școlare ar trebui să se bazeze pe lucrul cu textul, implicarea elevilor-cititori într-un dialog viu cu textul, adaptarea la interesele lor de lectură. În acest sens, accentul este pus pe ceea ce textul îi poate spune fiecăruia dintre cititorii săi, pe ceea ce textul comunică despre lume, dar și pe

Educându-i pe elevi să se implice în lectură, mai mult decât pur și simplu să citească, reprezintă un aspect vital pentru îmbunătățirea instruirii și educației.

Învățarea cititului poate fi dificilă, dar este mult mai dificil dacă elevii nu sunt angrenați și motivați cu literatură adecvată.

intelectuală, spirituală și morală a elevilor. În acest sens se recomandă activarea asociativă a părinților pentru sprijinirea școlii/clasei în desfășurarea activităților extrașcolare: frecventarea bibliotecilor locale pentru împrumutul de cărți acasă, lansarea de cărți noi, întâlniri cu autorii și traducătorii, participarea la manifestări culturale ca: “Bucuria lecturii”, “Cartea pentru copii și tineret”, etc. Sfaturi pentru părinți:

Cel mai important lucru este să îi ajuți copilul să reușească în activitățile lui. Cercetările evidențiază faptul că implicarea ta în lectura copilului este mai importantă decât orice altceva în scopul susținerii lui pentru a-și dezvolta întregul potențial. Cărțile conțin cuvinte noi care îl vor ajuta pe copil să înțeleagă și să se exprime verbal și în scris. Copiii care sunt familiarizați cu cărți și povestiri înainte de începerea școlii sunt mai bine pregătiți să răspundă solicitărilor instruirii școlare.

Cititul împreună este amuzant și contribuie la construirea de relații favorabile. Impactul colaborării dintre părinți și copii se resimte pe parcursul vieții. Cititorii devin mai încrezători în ei înșiși și au mult mai multe oportunități profesionale.

Copilul învață prin exemple, așa că dacă vede pe cineva citind este mult mai posibil să vrea să facă și el acest lucru.

Citind cu copiii sau discutând despre ceea ce ei au citit este o ocazie minunată să se evidențieze faptul că în acest mod în timpul liber se pot face activități nonformale importante și atrăgătoare.

Poveștile, de exemplu, pot deveni un factor puternic care contribuie la dezvoltarea limbii și concretizării a micilor cititori. Actualmente, părinții și copiii pot asculta casete audio cu cărți de povești înregistrate de profesioniștii în domeniu. Adeseori, poveștile transmise sunt înregistrări ale părinților care spun istorioare celor mici.

Citiți, selectați și distribuiți elevilor cărți adecvate și motivante care să contribuie la dezvoltarea competenței lecturale conform curriculum-ului de gimnaziu și mai ales prin variate activități non-formale și informale organizate pentru tinerii cititori. Aceștia au nevoie de cărți pe care să le lectureze cu plăcere, astfel încât să dobândească experiența devenirii unor cititori activi.

Parteneriatul școală – bibliotecă

Este o realitate de necontestat că bibliotecile publice de cartier se implică tot mai mult în procesele de educație și cercetare desfășurate de școli și contribuie la dezvoltarea socială și culturală a membrilor comunității. De asemenea, este remarcabil rolul lor deosebit de important în satisfacerea nevoilor de informare ale tinerilor și în procesul de instruire a lor. Nu trebuie neglijat faptul că pentru elevi și studenți biblioteca reprezintă principala instituție infodocumentară la care aceștia apelează.

Bibliografie:

1. Pamfil, A.: *Limba și literatura română în gimnaziu*. București, Editura Paralele 45, 2006.
2. Păun, E.: *Școala – abordare sociopedagogică*. Editura Polirom, Iași, 1999.
3. Stan, E.: *Profesorul între autoritate și putere*. București, Editura Teora, 1999.

Micuța Lili Winslow

Barbu Cristian, 9 ani

Cls. a III-a

Școala Gimnazială „Emil Gârleanu”

Comuna Bărăganu, Județul Constanța

Îndrumător: Martin Nicoleta

Lili era blondă și avea ochi albaștri.

I-a spus mamei sale că se duce să se culce, dar a mințit și a ieșit tiptil din casă. Ea voia aventură. Nu orice fel de aventură. Voia să-și facă o poveste. Dar de ce?

A uitat să-și facă tema. Ea nu vrea să ia un I. Așa că și-a pus tot sufletul și imaginația în poveste, pentru că era foarte deșteaptă. Dar se și juca din când în când.

Mama Lilei s-a trezit târziu și ea a plecat singură la școală. Doamna i-a dat Lilei un FB+.

Morala Lilei era: „Fă-ți temele neapărat, că nu o să ajungi la liceu imediat!”

Chiar dacă era deșteaptă. Se ducea și la joacă.

Și pentru că era mică, avea un prieten Fănică.

CORTEGIU FUNEBRU

Munteanu Tatiana
clasa a XI-a, Colegiul
„Henri Coandă”, Bacău

Cerul plânge cu lacrimi amare,
Marea se scaldă în sânge, noroi.
Aerul rece - e grea răsuflarea
Bolnavă-i natura, bolnavi suntem noi.

Pădurea suspină de focul fierbinte,
Se-neacă în flăcări animale și flori,
Iar omul, târziu își aduce aminte
Că tulbure-i cerul de asprii săi nori.

De mână stau stelele, mișcarea li-i tristă,
Plămânii de raze s-au otrăvit,
La fiece viață ce pleacă asistă,
La fiece suflet de greu chinuit.

Cad frunze, e foșnet, e freamăt
Și-un fluier se-aude plângând,
O minge de foc se vede la capăt,
O căprioară se vede în zare trecând.

Izvoarele curg în a nopților șoaptă,
Pătată li-i haina de negrul noroi.
În cer stau adunați, gata să cadă
Îngeri și lacrimi prefăcute-n ploi.

Chiar soarele sus cu chipul e palid,
Cu ceața murdară în zori s-a-mbrăcat,
Iar zâmbetul lui devine arid,
În jur când privim e totul plouat.

Nu vrem să-nțelegem ce-i ecologia!
Trădăm sănătatea, mereu suferim!
Atât e de greu să creăm armonia?
Chiar nu vrem ca astăzi noi oameni să fim?!

Magia Copacului

Popițanu Alina, 10 ani
Cls. a III-a
Școala Gimnazială „Emil Gârleanu”
Comuna Bărgăanu, Județul Constanța
Îndrumător: Martin Nicoleta

Copacul Depărtării e magic pentru că fiecare creangă e neobișnuită. Fiecare creangă duce într-o poveste. Ca ”Cenușăreasă”, ”Albă-ca-Zăpada” și multe altele.

Copacul e magic pentru că în fiecare creangă se ascunde câte o poveste întâlnită și neîntâlnită.

Dar doar pe o creangă se ascunde cea mai rea vrăjitoare. De aceea, să nu vă duceți pe ultima creangă!

UN VIS REAL

Negru Ana
clasa a X-a, Colegiul
„Henri Coandă”, Bacău

Părea că stelele apar
Pe cerul limpede, senin,
Părea că visez în zadar
Stând lângă lacul albăstriu.

Visam că toți copiii sunt
Încântați și bucuroși,
Pe malul lacului bătrân
Plin de nuferi galbeni, luminoși.

O barcă printre sălcii se ivea
Iar luna – martorul dorit
Cercuri albe pe lac făcea
Printre sălcii s-a ivit.

Orice dorință de copil
Părea că se îndeplinește
Glasul apei cald și lin
Înspre lac ne-ademeneste.

Lacul frumos și uimitor
Loc al copilăriei mele
Principalul martor din acel decor
Trestiile, prezente fiind și ele.

N-a fost vis, a fost real
Plin de lucruri minunate
N-a fost în zadar
Eu m-am bucurat de toate!

ÎN BRAȚELE NATURII

Buciumașu Paola
clasa a XI-a, Colegiul “Henri Coandă”
, Bacău

Cerul acoperă pământul ca o mantie fină,
Norii de argint strălucesc în lumină.
Pășesc pe iarba moale de catifea,
Iar păsările cântă în arborii de cafea.

Noaptea se lasă, plouă cu stele,
Luna ca o regină plutește printre ele.
Florile se deschid ca filele unei cărți
Pe câmpul înverzit joacă piticii zvelți.

Pe stânci de mătase aleargă căprioare,
De la orizont se ridică mândrul soare.
Picură roua ca notele pe portativ
Covor de petale - eu merg pe nisip.

Aud vocea naturii - un cântec la pian,
Sunt în orchestra ei un mare muzician.
Vârful muntelui strălucește ca un diamant
Mă apropii de el cu un sentiment alarmant.

Spicele de grâu sunt legănate în vânt,
Ca particulele de aur ele cad pe pământ.
Natura-i o parte din mine, sunt o parte din ea,
E mama mea, a noastră, a ta!
În brațele naturii sunt veșnic rătăcită,
M-am născut, trăiesc și voi muri fericită!

NATURA

Nechifor Florin
clasa a XI-a, Colegiul „Henri Coandă”,
Bacău

Natură, o, natură, singura mea iubire,
Atunci când nu mi-e bine,
Tu mă consolezi.

Ești așa de frumoasă, chiar miraculoasă
Colorată, parfumată, viața dăinuie în tine,
Așa că, câteodată, vreau să fiu numai cu tine

Întins pe-al tău verde păr,
Mă simt minunat,
Aș putea să stau așa, neîncetat,

De mic copil cu tine am stat,
Tu mereu m-ai alinat,
Și cântece, mi-ai cântat,

Tu nemărginită, eu un mic copil,
Eu un muritor, iar tu nemuritoare,
Acum mă gândesc, că viața nu e mare

Eu într-un final mă voi prăpădi,
Dar întorcându-mă la tine, voi dăinui
Noi doi, împreună vom sta,
Tu cu mine, iar eu, cu natura mea

ÎMBOGĂȚIREA STRATEGIILOR DE LECTURĂ

Profesor în inv. preșcolar SONEA CRISTINA DORINA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 46, ORADEA

Integrarea într-o epocă a „culturii imaginii” a influențat și „modul de organizare și derulare a învățământului, de la nivelul macroeducațional până la ora de curs”. Disciplina situată la intersecția științelor limbii și literaturii cu științele educației și psihologia educațională, „...orientată... teoretic și practic” (Alina Pamfil, p.7) limba și literatura română face să apară efecte colaterale privind celelalte discipline, evaluate datorită formării și dezvoltării la elevi a competenței comunicative și a performanței lor de comunicare.

Studiul literaturii în școală formează competențe/ abilități pentru lectură (lectură de informare, de plăcere și „instituționalizată”), cu accent pe ultimul tip. Școala trebuie să formeze un lector competent și un cititor care să își formeze gustul propriu de lectură, astfel încât să devină un cititor activ pe tot parcursul vieții, să îi ajute pe elevi să înțeleagă mai bine lumea și să se înțeleagă pe ei înșiși, să își formeze repere culturale și estetice, să valorizeze arta ca pe o formă de comunicare și de cunoaștere și să își dezvolte propria personalitate.

Educația contemporană urmărește „construirea unei personalități autonome, capabile de gândire critică și creativă” (M. Pavelescu, p.26) prin echilibrarea elementelor care compun personalitatea elevului. Conținuturile programei trebuie să aibă în obiectiv comunicarea culturală, spirituală, interumană etc., valorificarea tuturor tipurilor de limbaj (colocvial, poetic, familial, științific, administrativ), a experiențelor culturale provenite din mediile sociolingvistice ale beneficiarului de educație: comunitatea, mediul rural/urban, amorf/cultivat, național/mixt, monocultural/policultural, familial, școlar, cultural-artistic.

În selectarea conținuturilor se țin cont de interesele elevilor, de adecvarea conținuturilor la structurile cognitive și de comunicare ale educabililor, de asigurarea coerenței cu conținuturile educației lingvistice. Textele literare alese trebuie „să satisfacă... criteriul estetic, să includă diferite genuri și specii literare, opere din creația populară și cultă, aparținând literaturii naționale și universale, cărora timpul le-a dat girul valorii” (M. Pavelescu, p.27)

Eficiența actului educațional depinde de „conjugarea metodei cu obiectivul, conținutul procesului educațional și forma de organizare a învățământului (implicând raportul profesor-elev, elev-elev), care este un element al tehnologiei educaționale” (M. Pavelescu, p.67).

În receptarea textelor literare, practica a demonstrat existența a numeroase metode și procedee de instruire, tradiționale și interactive: expunerea, controversa academică, discuția Panel, procesul literar, reuniunea Phillips 6/6, brainstormingul, explozia stelară, jocul didactic, strategii didactice centrate pe elev (teoria inteligențelor multiple a lui H. Gardner) ș.a.

„În condițiile creșterii exponențiale a informației, este absolut indispensabil să li se formeze elevilor deprinderea de a utiliza diverse surse de documentare în vederea creșterii autonomiei și a independenței în actul de învățare” (M. Pavelescu, p.159) Lectura școlară este „un proces complex, în care se întrepătrund competențe și deprinderi ale recunoașterii și înțelegerii simbolurilor literare și literale ce aparțin nivelurilor de percepție, de decodare, de experiență, de fond lingvistic, de capacitate de stocare (de memorie), de a stabili conexiuni, în așa fel încât cititorul să se poată autoproiecta prin anticipație sau retrospecție pe baza lecturii făcute” (Octavia Costea, p.9)

Pentru realizarea justă a organizării și îndrumării lecturii elevilor se impune o colaborare strânsă între școală și familie. Este necesar să se ia în discuție problema lecturii elevilor și să sescoată în evidență imensul rol al lecturii în formarea personalității copilului, să se dea îndrumări despre ce și cum trebuie să citească copiii, spre a-i ajuta să înțeleagă ceea ce citește și a le dezvolta interesul pentru lectură. În toate demersurile pe care le întreprindem pentru îmbunătățirea competențelor de lectură, trebuie avută în vedere necesitatea nu atât cantitativă a lecturii, cât calitatea receptării, câștigul înce privește simțul și gustul estetic, universul intelectual, dragostea pentru lectură. Școala are menirea de a forma un lector competent, dar și un cititor care să-și formeze gustul propriu pentru lectură, astfel încât să devină un cititor activ pe tot parcursul vieții.

BIBLIOGRAFIE :

- Costea, Octavia, 2006, *Didactica lecturii. O abordare funcțională*, Iași, Ed. Institutul European
- Crăciun, Corneliu, 2009, *Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și liceu*, ediția a treia, Deva, Ed. Emilia
- Ilie, Emmanuela, 2008, *Didactica limbii române*, Iași, Ed. Polirom
- Pamfil, Alina, 2003, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Pitești, Ed. Paralela 45
- Pavelescu, 2010, Marilena, *Metodica predării limbii și literaturii române*, București, Ed. Corint

VIAȚA NATURII

Numele și prenumele elevului:

ROMAN KARINA

Clasa: a V-a B

Școala: Școala Gimnazială

„Ion Luca Caragiale”

Localitatea și județul:

Baia Mare, județul Maramureș

Numele cadrului didactic coord:

POP ANA MIHAELA

Se aude-un firav șopot,
Al izvorului curgând,
Printre gânduri adormite,
Și prin vise suspinând.

Iarba-n rouă se dezmiardă,
Surâzând suav, domol,
Răsfățată lin se-ndoaie,
La orice val de praf, de dor.

Păsările spre cer se-avântă,
Cu-al lor fermecător,
Deșteptând natura frântă,
De-atâta zgomot năucitor.

Soarele se-ascunde parcă,
Printre crengi și frunze verzi,
Razele-i calde de vară,
Le culegi, dar nu le vezi.

Iar pădurea răzvrătită,
De-atâta zarvă, de-atâta cânt,
Se lasă parcă-nvăluită,
De-al noști somn și dulce vânt.

VESELIA PRIMĂVERII

Numele și prenumele elevului:

LESNIC PATRIK

Clasa: a V-a B

Școala: Școala Gimnazială

„Ion Luca Caragiale”

Localitatea și județul:

Baia Mare, județul Maramureș

Numele cadrului didactic coordonator:

POP ANA MIHAELA

Toată natura e-n sărbătoare,
Că păsările-au anunțat,
Sosirea divei, primăvara,
Întâmpinată cu mult fast.

Copacii-și scutură zăpada,
Ce i-a cam înghețat,
Urșii-și pun la soare blana,
Ce de frig s-a decolorat.

Firicele de iarbă dansează
Vrăjind firavele flori,
Norii pe cer se minunează,
De spectacolul din zări.

Noaptea-i sperie pe toți,
Că-i mai mică, neînsemnată,
Cortina o lasă peste porți
De vise dulci, gânduri uitate.

Copacul care plânge

Este o zi de primăvară.

Într-un crâng înverzit locuiește un copăcel. Într-o zi a venit o familie care au făcut picnic, împreună cu copilașii lor. După ce au plecat ei au lăsat în urma lor foarte multe deșeuri, mizerii de tot felul.

După câteva ore au venit doi ștregari care i-au rupt toate florile și i-au mâncat toate fructele. Copacul s-a supărat puțin după toate cele întâmplate însă mai târziu, a venit un om care l-a tăiat și i-a rupt toate crengile rămase.

Bietul copăcel zăcea singur pe iarba verde și grasă, sperând că ceilalți copaci nu vor avea aceeași scoartă ca și a lui.

Haideți să nu mai poluăm și să distrugem natura că nu vom mai putea trăi!

Eleva : Kellemburger Denisa

Clasa: a IV- a B

Colegiul Național „ Iancu de Hunedoara” Hunedoara

Profesor Coordonator: Andrei Ramona

ILUSTRAȚIE GRAMATICALĂ

Cadru didactic: **prof. Pop Ana Mihaela**

Unitatea școlară: **Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale” Baia Mare**

În vederea sensibilizării elevilor și în încercarea cultivării gustului pentru lectură, am inițiat o metodă inovatoare de predare a literaturii, inserând momente de consolidare a noțiunilor gramaticale studiate, cu aplicație pe fragmente din operele literare ale marilor scriitori ai literaturii române

Obiective posibile

Metoda inovatoare propusă se bazează pe îmbinarea dintre activitatea individuală cu cea desfășurată în cadrul grupului, prin cooperare. Ea se referă la încorporarea activității fiecărui elev într-un demers colectiv amplu, cu scopul soluționării unor sarcini complexe. Totodată, sunt valorificate tipurile de inteligență ale fiecărui elev, abilitățile cognitive ale acestora și manifestarea liberă a imaginației.

Descriere/Etape:

Profesorul selectează un text poetic. Va forma grupe de câte patru-cinci elevi, grupe mixte în funcție de competențele cognitive ale acestora. Fiecare grupă își va desemna un coordonator, care va primi o ilustrație. Profesorul va comunica tuturor elevilor modul în care se va desfășura activitatea propusă. Pe o parte a ilustrației vor avea scrisă o strofă din textul poetic propus pentru analiza atât literară, cât și gramaticală. De asemenea, vor putea vizualiza și obiectivele operaționale, specificate sub formă de sarcini de lucru. Într-un spațiu marcat, se va trece componența grupei de elevi.

Etape/Sarcini de lucru:

- Identificați substantivele, adjectivele, verbele, adverbele, pronumele.
- Stabiliți sensul conotativ/denotativ al cuvintelor subliniate.
- Precizați figurile de stil și imaginile artistice în componența cărora se regăsesc părțile de vorbire identificate; cadrul terestru/cadrul cosmic.
- Care este mesajul artistic desprins?
- Exprimă artistic (tehnica de lucru este la alegerea elevilor) mesajul textului, pe verso.

Primele patru sarcini de lucru vor fi redactate pe o foaie separată.

Aceste sarcini de lucru pot fi adaptate, în funcție de particularitățile textului literar studiat.

Coordonatorul grupei „va expedia” ilustrația profesorului, inclusiv fișa de lucru a grupei. „Ilustrațiile gramaticale” vor fi analizate împreună cu întregul colectiv de elevi, iar profesorul va nota pe tablă conținutul noii lecții.

Aplicabilitatea metodei o voi exemplifica în prezentarea secvențelor următoare.

În fund, pe cer albastru, în zarea depărtată,
La răsărit, sub soare, un negru punct s-arată!
E cocoșărețul tainic în luse călător,
Al primăverii dulcea lăută prevestitor.
(Vasile Alecsandri, „Oaspeții primăverii”)

Dragi elevi,

Știu că ale voastre cunoștințe nu se pot rezuma în câteva cuvinte, dar, pentru a ne demonstra că între limba și literatura română există o legătură indisolubilă, vă rog să rezolvați următoarele sarcini de lucru:

- Identificați substantivele, adjectivele, verbele, adverbele, pronumele.
- Stabiliți sensul conotativ al unor cuvinte.
- Precizați figurile de stil și imaginile artistice în componența cărora se regăsesc părțile de vorbire identificate anterior; cadrul terestru/cadrul cosmic.
- Care este mesajul artistic desprins?
- Exprimă artistic mesajul textului, pe verso.
- Vă doresc mult spor!

Cu drag,
Mihaela Pop, profesorul vostru de română

P.S. Timp de lucru 20 de minute!

Grupa nr. 1

1. SILAGHI ANDREEA
 2. VOICIU SORINA
 3. HAIDUC LORENA
 4. FULEP DENIS
- Clasa: A V-a B

El vine, se înalță, în cercuri line sboară
și, răpide ca gândul, la culburi se coboară;
Iar copilașii veseli, cu peptul desgolit,
Alegară, sar în cale-i și-i zic: „Bine-ai sosit!”
(Vasile Alecsandri, „Oaspeții primăverii”)

Dragi elevi,

Știu că ale voastre cunoștințe nu se pot rezuma în câteva cuvinte, dar, pentru a ne demonstra că între limba și literatura română există o legătură indisolubilă, vă rog să rezolvați următoarele sarcini de lucru:

- Identificați substantivele, adjectivele, verbele, adverbele, pronumele.
- Stabiliți sensul conotativ al unor cuvinte/forma literară.
- Precizați figurile de stil și imaginile artistice în componența cărora se regăsesc părțile de vorbire identificate anterior; cadrul terestru/cadrul cosmic.
- Care este mesajul artistic desprins?
- Exprimă artistic mesajul textului, pe verso.
- Vă doresc mult spor!

Cu drag,
Mihaela Pop, profesorul vostru de română

P.S. Timp de lucru 20 de minute!

Grupa nr. 2

1. SILAGHI ANDREEA
 2. VOICIU SORINA
 3. BANC PATRISIA
 4. FULEP DENIS
- Clasa: A V-a B

„Lectura și informatica”

Prof.Ștefănuță Mihaela
Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu”

Societatea în care trăim ne obligă la o viață mai rapidă și promptă, pentru care avem nevoie de informații pe care să le găsim cât mai repede și aproape, accesibile nouă.

Astfel, cărțile în format electronic au luat amploare și sunt din ce în ce mai mult la mare căutare în zilele noastre. Din punctul meu de vedere, cartea digitală are doar două mari avantaje: primul ar fi accesul imediat pe care îl avem asupra conținutului cărții, datorită internetului, iar al doilea ar fi economia de hârtie pe care o facem editând cărți electronice.

În România nu sunt edituri care au adoptat până în momentul de față această nouă formă a cărții, în afară de Humanitas, care a editat Cioran în format multimedia. Pe lângă aceasta, nici o altă editură românească nu a făcut ceva asemănător, lăsând pentru publicul doritor de cărți digitale o piață foarte săracă. Nu este de mirare că acest public nu este numeros, foarte mulți cititori găsind mai multe aspecte negative decât pozitive cititului în format electronic, indiferent de forma adoptată. Datorită acestor motive eu sunt de părere că nu va înceta niciodată editarea cărții tradiționale, oricât de mult va avansa tehnologia în viitor. Unele motive ar fi durerea de ochi pricinuită de monitor, chiar dacă s-au inventat monitoare speciale care nu mai afectează atât de mult ochii și este mult mai comod să citești de pe hârtie decât de pe ceva luminos, iar asta nu se va schimba.

Sunt cititori pentru care răsfoitul este o adevărată plăcere și nu ar putea renunța. Plăcerea de a da pagina, sunetul scos de hârtia întoarsă și atingerea foii sunt aspecte pe care electronicele nu le vor putea înlocui și chiar nici imita. Există dispozitive pe care te prefaci că dai pagina, dar sunetul e mereu același, lucru care în realitate diferă. Aceste mici aspecte influențează foarte mult cititorii, mai ales pe cei pasionați de cărțile vechi, cărțile cu un anumit aspect, un anumit tip de hârtie și de cerneală; neputând fi înlocuite nu permit tehnologiei să acapareze în totalitate formatul clasic al cărții.

Un aspect foarte important legat de citire, în care cel puțin pentru momentul de față cartea tradițională conduce avantajele lecturii clasice, este locul în care poți să citești necondiționat. Nicăieri nu este ușor să citești de pe laptop, majoritatea timpului fiind obligați să stăm pe scaun, ceea ce incomodează de cele mai multe ori. Iar locul pe care fiecare dintre noi îl preferăm pentru a citi, fiindcă ne ajută să creăm o conexiune între noi și lectură este de cele mai multe ori patul. Iar dacă vrem să citim la munte, în aer liber, în zone în care nu există electricitate, trebuie să ne limităm la micile resurse pe care un laptop sau un e-book le au. Acestea nu sunt mari, iar locațiile de acest gen sunt preferate de mulți cititori fiindcă lectura devine mai plăcută, mai ușoară și mai relaxantă, iar starea de spirit îți este influențată, creând o conexiune cu locul respectiv tocmai datorită a ceea ce citești. Și în plus, te poți bucura de lectura în aer liber la laptop sau e-book o perioadă, după care ești condiționat în casă, legat de încărcătoare.

O carte reprezintă nu doar suportul pe care poate fi citită. Legătura dintre copertă, hârtie și mesajul pe care îl transmite combinația de litere din interior compun obiectul în sine. O carte electronică e mai puțin carte decât cea publicată în suportul tradițional (mai ales pentru noi, cei care am fost educați cu volumele în mână, crescând și dezvoltându-ne așa). Probabil că generațiile din urmă nu vor avea probleme adaptându-se noilor metode de citire, preferând să dețină un e-book decât o carte clasică.

Există avantaje și dezavantaje în privința formatului digital pe care se presupune că îl va adopta în totalitate cartea în viitor. Faptul că oamenii sunt intrigati de cum va evolua suportul de lectură pentru anii care urmează nu poate decât să mă bucure fiindcă asta arată interesul publicului, dar și faptul că încă există adevărați cititori pasionați de cărți. Puse cap la cap, argumentele pro și contra dispariției cărții ca obiect ne vor face conștienți de felul în care alegem să citim de acum înainte.

Copacul care plânge

În această primăvară toți copacii din oraș au înverzit și au înflorit, cu excepția unia singur. De la bun început a fost izolat de ceilalți și în plus, ținta tuturor relelor copiilor obraznici.

În jurul lui nu sunt flori, ci sunt gunoie împrăștiate de tot felul de oameni mari sau mici. El este udat doar de ploaie, dar de o vreme, parcă nici ploaia nu mai vine. Copiii obraznici și-au pus amprenta trunchiul lui, scrijelindu-i trunchiul. Doar câțiva, cu suflet bun, l-au udat și l-au mai ocrotit, însă, în cele din urmă, s-a uscat de tot. S-a uscat și pentru că, în zona apropiată, coșurile fabricii elimină un fum toxic. Frunzele care îi mai îmbrăcau crengile s-au uscat într-un final, fiind otrăvite de noxele eliminate zi de zi în atmosferă.

Acum nimeni nu mai are grijă de el. A rămas singur, fără frunze, cu scoarță uscată și scrijelită. Nu poate nici să plângă, nu mai are lacrimi!

Toți cei care trec pe lângă el și întorc privirea o clipă către ramurile lui uscate resimt durerea copacului și se întristează.

Oameni l-au numit copacul care plânge, din mitul că s-a uscat complet cu o lacrimă pe scoarță.

Eleva : Oltean Oana

Clasa: a IV- a B

Colegiul Național „ Iancu de Hunedoara” Hunedoara

Profesor Coordonator: Andrei Ramona

Iarna

Vasile Daniela, Clasa a VII- a

Șc. Gimnazială Sf. Dumitru, Craiova

Prof. îndrumător- Popescu Carmen Alina

Îmi e dor de tine. Îmi e dor să ne văd mergând pe faleză ținându-ne de mână în diminețile de iunie. Însă, de când s-a așternut zăpada, zilele acelea au devenit doar un vis. Eu te tot aștept în fiecare zi pe banca de sub teiul nostru preferat. Nu pot să accept că ai renunțat la noi. Nu pot să cred că ai ales „eu” în loc de „noi”.

Îmi aduc aminte de zilele de vară în care ne zâmbeam timid și ne sorbeam una pe cealaltă din priviri la nesfârșit.

Până și valurile se bucurau pentru noi. Însă acum totul s-a schimbat. Marea plânge și florile nu mai sunt decât niște rămășițe din ceea ce eram noi odată.

Totul a înghețat. Teiul nostru a încetat a mai respira. Noi am încetat a ne mai vedea. Iarna a schimbat totul în cel mai drastic mod posibil. Nimic nu mai e la fel. Soarele care ne mângâia pielea a plecat.

Încă îți mai simt mâna într-a mea, căldura ta. Îmi e dor să-ți simt parfumul, să-ți aud inima bătând când mă iei în brațe.

Apusul roșiat de soare îmi aduce aminte de buzele tale roșii și de tandrețea cu care le sărutam, pielea ta albă ca zăpada, obrații tăi în flăcări, mâinile tale înfășurându-se în jurul meu, îmbrățișându-mă și strângându-mă ca și când nu ar fi vrut să te las singură niciodată.

M-am înșelat. Mi-a fost greu la început să mă gândesc că zilele vor putea să treacă fără să-ți văd ochii albaștri.

Ai zburat împreună cu crivățul, lăsându-mă în urmă. Iarna a devenit pentru mine doar o altă clipă de reminiscență acompaniată de lacrimi cristaline și suspine dezacordate.

Criza lecturii soluționată de proiecte didactice derulate în CDI

Documentarist, Grosu Viorica – Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu ”-Flămânzi
Prof. limba română Fegher Augustina Felicia – Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu ”-Flămânzi

Fenomen real al ultimului deceniu, criza lecturii îi îngrijorează nu numai pe profesorii de limba română ci și pe părinți, pe bibliotecari și editori, a căror producție de carte riscă să rămână în rafturi. Lipsa interesului față de lectură este perfect explicabilă prin intrarea în era unei civilizații a imaginii, în care televizorul și computerul reușesc să ofere mult mai mult decât o făcea până acum pagina scrisă.

Realitatea virtuală și imaginile de sinteză i-au cucerit definitiv și irevocabil pe copii, reușind să-i îndepărteze de filele cărților. Astăzi, singurele volume care mai sunt citite de copii și tineri sunt cele din programa școlară obligatorie. Lecturarea acestora este controlată la școală și, în plus, unele ar putea constitui chiar subiecte de examen. La fel de adevărat este faptul că, uneori, bibliografia școlară e astfel concepută încât se află departe de gustul și preocupările destinatarilor săi. E drept că, pentru a înțelege procesul de evoluție a literaturii române, trebuie citiți și Costache Negruzzi și Alecu Russo, numai că scrierile acestora sunt atât de diferite de preocupările adolescenților de azi, încât se pare că îi îndepărtează încă și mai mult de literatură.

Analizii crizei lecturii au conchis chiar că elevii nu citesc pentru că literatura din biblioteci nu mai reflectă preocupările și aspirațiile lor. Alții au ajuns la concluzia că programa școlară este mult prea încărcată pentru a le mai lăsa școlarilor timp și chef pentru a pune mâna pe câte-o carte.

Ca profesori suntem mereu preocupați de motivarea elevilor pentru lectură. Am creat în școli spații moderne, adaptate cerințelor elevilor - Centrele de Documentare și Informare - spații care oferă accesul liber la informație dar și o persoană resursă-profesorul documentarist care să inițieze și să ghideze elevii în activitatea de cercetare documentară și în lectura de plăcere.

Ne dăm seama totuși că, deși îndeplinite aceste condiții, sunt insuficiente pentru motivarea elevilor pentru citit. Lipsește dinamica, lipsește inițiativa, lipsește curiozitatea. Soluția este organizarea unor proiecte de lectură care să permită o deschidere culturală și o comunicare deschisă pe teme de lectură. **Cateva exemple ar putea fi :**

Clubul de lectură ce funcționează cu elevi voluntari, în afara orelor de curs; el poate fi animat de elevi sau de adulți care pot să prezinte diferite publicații în maniera emisiunilor literare ale televiziunii sau să ia forma unor dezbateri asupra unei cărți sau teme. Este animat de un profesor, săptămânal, în CDI. Un grup de elevi prezintă celorlalți o nuvelă, un roman, o poveste citită recent sau apărută de curând în librării. Această ședință se poate filma și astfel se va lucra (analiza, corecta, ameliora) competența de a face o lectură publică (dicție, debit verbal, volum, articularea corectă a cuvintelor, etc.). În cadrul acestei activități de club se pot face toate animațiile descrise în fișele din acest ghid. Faptul de a aparține unui grup, de a lucra în echipă, de a avea un scop public (lectură pentru colegi), dă un sens și o motivație pentru citit. **Lectura întreruptă:**

- în timpul unei ședințe de lectură, documentaristul citește un capitol și întrerupe lectura în momentul în care acțiunea devine palpitantă; în cadrul ședinței pot avea loc întâlniri cu realizatorii unei cărți: autori, ilustratori, machetatori.

Pentru elevi documentaristul poate institui o **“oră a poveștilor”**; prin utilizarea poveștilor țărilor se realizează valorificarea culturii și diversificarea instrumentelor de învățare a limbii; se poate apela la participarea eventuală a povestitorilor profesioniști și muzicienilor.

Schimbul de cărți între elevii unei clase, între elevii unor școli diferite.

CDI oferă elevilor, și mai ales celor care sunt în dificultate, structuri și resurse documentare și umane care contribuie la o mai bună "inserție" școlară prin realizarea următoarelor obiective:

favorizarea/dezvoltarea gustului pentru lectură;

dobândirea de cunoștințe și deprinderi transferabile, precum și de metode de lucru diversificate;

inițierea elevilor în domeniul utilităților pentru calculator și a băncilor de date;

realizarea unei deschideri a școlii către mediul înconjurător.

În funcție de nevoile fiecărui elev, aceștia frecventează în mod diferit CDI-ul, întrucât este un loc privilegiat care suscită și dezvoltă practici de lectură diversificate. Este un spațiu de lectură la îndemână, cu acces gratuit și unde:

documentele sunt destul de variate pentru a răspunde obiectivelor multiple ale lecturii - pentru a se informa, pentru a comunica, pentru a înțelege, pentru a se distinde - și așteptărilor diverse ale tinerilor;

documentaristul pune la dispoziția elevilor competențele sale, mai ales în domeniul literaturii pentru tineret și amenajează convenabil spațiul de lectură;

secvențele de învățare se pot continua prin activități de lectură care se pot desfășura în CDI.

Ele utilizează metode tradiționale (manuale, fișiere) și programe de calculator specializate pentru ameliorarea lecturii silențioase, pentru dezvoltarea unor comportamente de lectori;

este sarcina documentaristului și a echipei pedagogice angajate în practicile de lectură de a găsi și a imagina, în funcție de context și de proiectele pedagogice, formele de incitare la lectură cele mai convenabile;

putem implica elevii în: gestionarea împrumuturilor; gestionarea și completarea fondului documentar; cercetarea cataloagelor editorilor, în presă etc.;

organizăm activități culturale: expunerea noilor apariții, a premiilor literare; prezentarea unei colecții, alegerea unor cărți după o temă în raport cu actualitatea sau cu un proiect în lucru;

participarea la campanii naționale sau regionale, la acțiuni locale privind favorizarea lecturii; propunerea de vizite, saloane și manifestări consacrate cărții; cunoașterea modului de realizare a unei cărți;

are loc dezvoltarea parteneriatelor: cu bibliotecile municipale, bibliotecile centrale (județene), cu asociațiile culturale; cu librăriile; cu alte unități școlare.

BIBLIOGRAFIE

1. *** Catalogul național de formare în domeniul politicii documentare, 2004 - 2006
2. *** Projets-lecture au coeur du C.D.I., C.R.D.P. de l'Academie de Creteil, 1999
3. *** Recherche documentaire et maîtrise de l'information. C.R.D.P. de Rouen, 1999
4. *** Recherche documentaire et maîtrise de l'information: C.N.D.P. de Haute-Normandie, 1999
5. Bădău, Georgeta, Inițiere în cercetarea documentară, Alba Iulia: s.n., 2004
6. Cantemir, Isabella; Cristina, Manolache, Ghid Tehnici de lectură

Cu creionul... prin zăpadă

ADAM ELENA, Clasa a VII- a
Șc. Gimnazială Sf. Dumitru, Craiova
Prof. îndrumător- Popescu Carmen Alina

Soarele a plecat departe, spre zări mai calde. Gerul aspru, scrâșnind șindriile caselor, face atmosfera de afară de nerespirat.

Oamenii s-au refugiat în casele bine încălzite și așteaptă venirea călduroasă a Moșului. Hornurile caselor scot un fum gros ca locomotivele pe cărbune. Sobe, umplute cu bușteni groși, gem sub furia focului. Căldura resimțită este refugiul oamenilor în această vreme de restriște. La geamul casei bunicilor, iarna a desenat flori de gheață. Printre petalele lor strălucitoare se zăresc vârfurile munților, acoperite cu argintul jucăuș al zăpezii. Sub razele palide ale lunii, brazii semeți sunt cocoșați de greutatea munților de zăpadă.

Gerul năprasnic mă face să simt iarna mult mai neprietenoasă. Poate, odată cu răsăritul soarelui și cu lumina ce se va scâldea în albul nesfârșit, voi privi și eu iarna cu mai multă bunăvoință...

Odată cu venirea sărbătorilor, în toate casele străjuiesc brazii ornați cu o multitudine de ghirlande și globulețe multicolore și strălucitoare, ce amintesc de anotimpul bucuriei, bunătații și al iubirii. Toți copiii bucuroși ies afară tragându-se cu sâni, se bat cu bulgări și se hârjonesc, distrându-se printre troienele călătoare, adunate ca mărgelile colierului prins la gâtul iernii. Omul de zăpadă este nelipsit din curțile oamenilor fiind și el străjerul și prietenul copiilor, iar pentru unii, chiar imaginea parentală pe care o doresc aproape.

Muntele devine un loc de vacanță placut pentru toți. Pe dealurile înfocolite într-o pătură albă de aud râsetele celor care se bucură de jocurile și sporturile iernii: săniuța, schiurile sau snowbordul. Mirosuri îmbietoare de preparate tradiționale, de vin fiert cu scorțișoară sunt resimțite de la depărtare, înveselind nările pofticioșilor.

Colinde se aud pe străzile orașelor și satelor, creând o atmosferă minunată de iarnă. Cadourile sunt așezate sub falnicul brad, așteptând să fie deschise în dimineața de Crăciun, de către copiii cuminti.

Pregătirile pentru Anul Nou au început cu un avânt nemaivăzut! Artificiile sunt pregătite, rochia sau papionul roșu sun deja cumpărate, iar șampania curge în așteptarea nopții dintre ani.

Iarna este anotimpul în care oamenii sunt mai darnici, mai înțelegători și mai oameni.

Lectura, prietena mea

Elev: Stănciucu Andreea
Clasa a XI-a G
Colegiul Economic „P. S. Aurelian” Slatina
Prof. coord. Geamănu Mariana

Eu consider că lectura este foarte importantă în viața unui om. Cartea este o comoară fără preț, te face să te bucuri, să râzi și să plângi uneori. Cartea îți dezvoltă vocabularul și nu numai, dar ne poate face și fiii mai buni. Poți trăi foarte bine și fără să citești. Mulți oameni nu au deschis o carte niciodată, iar dacă vrei să le explici ce pierd e la fel cum ai explica unui surd frumusețea muzicii. Scopul lecturii în perioada școlară este acela de a ajuta un elev să comunice cu cei din jur. Lectura îi învață pe elevi să gândească, le îmbogățește cunoștințele despre viață și lume, le modelează caracterul. Cel mai sigur prieten și cel mai bun eete cartea după părerea mea. Lectura este cea care ne ajută cel mai mult în viață. Făcută să lumineze mintea omului și să-i încălzească sufletul, cartea este purtatoarea peste milenii a înțelepciunii și a cunoașterii umane. Mi-amintesc cu plăcere versurile lui Arghezi: „Cartea mea-i, fiule, o treaptă”. Prima mea carte a fost de colorat. Apoi a urmat abecedarul care m-a învățat să scriu și să citesc. De când am descoperit-o, cartea s-a dovedit a fi un prieten credincios, răbdător, care are întotdeauna timp pentru mine.

Mică fiind, îmi amintesc cum mă rugam de verișorii mei să-mi citească până am învățat și eu. De atunci nu trece o zi să nu mă întâlnesc cu acest prieten fidel, să nu petrecem împreună câteva ore. În fiecare zi când vin de la școală, cartea de pe raftul din biblioteca mea mă așteaptă nerăbdătoare să îmi spună noi informații. Dacă mai multe zile la rând nu am timp să citesc câteva pagini devin tristă. Tristețea este alungată doar de o nouă reîntâlnire cu cartea. Acum, vorbesc și scriu corect, am un vocabular bogat, pot cu o mai mare ușurință să aștern pe hârtie (ca în cazul acesta) și să transmit prin viu grai gândurile pe care le am.

Sunt mândră să am un prieten atât de bun, cartea, și mă bucur că ne-am cunoscut. Le recomand și celorlalți elevi și nu numai să descopere prietenia cărții și să păstreze o relație îndelungată cu ea.

LECTURA ÎN DEZVOLTAREA CULTURALĂ A ELEVILOR

Prof. Popescu Carmen Alina
Școala Gimnazială Sf. Dumitru
Jud. Dolj
Loc. Craiova

În societatea actuală, în care informatizarea pune stăpânire pe un număr tot mai mare de activități și oameni, se poate observa că se citește din ce în ce mai puțină literatură. Principalul motiv invocat este lipsa timpului liber, care există totuși atunci când este vorba despre televizor, jocul pe calculator, navigare pe internet etc. Lectura este pusă adesea la colț și pe motiv că nu aduce mari beneficii, că este pierdere de timp.

Lucrurile nu stau tocmai așa și, la o simplă analiză, se pot evidenția numeroase argumente în favoarea lecturii. Pe lângă faptul că dezvoltă gustul elevilor pentru citit, lectura le satisface dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele lor, contribuie într-o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la educarea sentimentelor morale și estetice.

În ciuda concurenței audio-vizualului, lectura rămâne „o formă a fericirii” (J. L. Borges); între o lectură și o vizionare există diferența de performanță intelectuală. În acest moment, procesul de învățământ se bazează în toate ciclurile școlare pe carte (manual). Pentru că există o formă de concurență a achiziționării informațiilor prin audio-vizual, formarea gustului pentru lectură devine un obiectiv esențial pentru dascăli.

De-a lungul vremii mulți scriitori au definit și arătat cu multă prisosință influența pe care o exercită asupra educării omului cartea. Astfel, Miron Costin spunea despre cititul cărții „... **că nu este alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cititul cărților**”, iar Alexandru Vlahuță că este un fel de S.O.S. al sufletului.

Drumul citirii unei cărți nu are sfârșit. Cartea îți oferă posibilitatea să te oprești mai multă vreme asupra unui pasaj, să te întorci la altul pe lângă care ai trecut în grabă, dar la care simți nevoia să revii după ce ai terminat-o, să reiei cartea oricând dorești.

Trezirea **interesului** pentru lectură este punctul de plecare pe tărâmul cunoașterii și în același timp cheazăia succesului în activitatea școlară pentru fiecare profesor cât și pentru elevii săi. Copilul în general este lipsit de încredere în forțele lui. Efortul pe care îl face în primele clase pentru a parcurge câteva pagini este uriaș. Adulții uită de obicei acest lucru, de aceea nici nu-i acordă la timp atenția cuvenită.

Pentru a-i determina pe copii să devină cititori pasionați este necesar să se formeze cu răbdare și stăruință **gustul** pentru lectură. Întâlnim adesea copii care ascultă cu mult interes o lectură frumoasă citită de părinți sau de profesor, dar preferă să se joace, să hoinărească sau să-și piardă vremea în modul cel mai neașteptat, fără a fi tentați săptămâni de-a rândul să mai citească și altceva decât ceea ce li se cere de către profesor în orele de curs. La acești elevi care au învins deja greutățile începutului, nu mai poate fi vorba de lipsa de interes, ci problema înbracă alt aspect, gustul pentru lectură nu este încă format.

Este deosebit de important, ca elevul să înțeleagă bine ceea ce citește, apoi să fie în măsură să analizeze, să deosebească ceea ce este bun, util, instructiv și educativ de ceea ce este rău, inutil, dăunător, ca în final să-și poată formula clar o opinie despre cartea citită. ...

Formarea unor cititori pasionați este un câștig fundamental pentru elevi, făcându-i capabili să descopere, prin efort propriu, „un imens tezaur de informație, de experiențe umane, de modele morale, de emoții și sentimente.” („Metodica predării limbii române la clasele I-IV”, Ion Șerdean, EDP, București, 1991).

Lectura suplimentară a elevilor reprezintă o formă esențială de ajutorare a întregului proces de învățământ, iar „arta de a citi” („Arta de a citi”, E. Faguet, Editura Albatros, București, 1975) devine o necesitate de suflet.

Cartea este o formă cu fond, o dată deschisă, ea devine un spațiu viu, atragător, care ne rămâne mereu în amintire!

Menirea noastră, a dascălilor, este aceea de a conștientiza elevii și părinții în aceeași măsură, că singura investiție care nu poate fi niciodată falimentară este investiția în propria persoană!

BIBLIOGRAFIE:

Șchiopu, Constantin, *Metodica predării literaturii române*, Chișinău, 2009.

Faguet, E. - *Arta de a citi*, Editura Albatros, București, 1975.

Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, București, 1998.

Ion, Șerdean, *Metodica predării limbii române la clasele I-IV*, EDP, București, 1991.

METODE DE DEZVOLTARE A GUSTULUI PENTRU LECTURĂ

Prof. Geamănu Mariana-Dumitra

Colegiul Economic „P. S. Aurelian” Slatina

Lectura are un rol foarte important în viața copiilor cu impact profund pentru anii următori. Miron Costin, marele nostru cronicar definește metaforic actul intelectual al lecturii. Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenești dobândit de- lungul existenței noastre, un prieten de necontestat, care nu ar trebui înlocuită de calculator, radio sau televizor- adevărate surse informaționale și culturalizatoare de altfel. Oameni de cultură, precum Mircea Eliade își amintesc impactul pe care l- au avut asupra lui lecturile la vârsta copilăriei. Lectura- activitate intelectuală dezvoltă personalitatea copilului din punct de vedere cognitiv, educativ, formativ. În vederea dezvoltării gustului pentru lectură exista diverse modalități, cum ar fi: expunerea prin povestire, conversația sau dezbateră literară, convorbirea sau dialogul, munca cu cartea, recenzia unei cărți, lecții de popularitate a unor cărți, organizarea expozițiilor de carte, șezători literare, medalion literar, concursuri, lectura pe parcursul vacanței, întâlniri cu scriitorii, biblioteca familiei și altele.

Cuvintele marelui nostru cronicar Miron Costin definesc metaforic actul intelectual al lecturii astfel: „...că nu iaste alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților”. Nici o definiție propriu-zisă nu poate fi atât de exactă și cuprinzătoare încât să înglobeze în granițele ei această complexă misiune de fiecare zi: cartea și lectura ei.

Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataliptică a istoriei omului, pe care fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Nu ignorăm radioul sau televiziunea, calculatorul, dar spre deosebire de aceste surse informaționale și de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Acest prieten tăcut îți oferă de fiecare dată același răspuns fidel la fiecare întrebare și- l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l- ai înțeles. Cartea nu se supără, nu jighește, te așteaptă să revii. O regăsești oricând la fel de credincioasă și discretă.

Există nenumărate mărturii ale oamenilor de cultură care relatează impactul extraordinar pe care l- au avut asupra lor lecturile la vârsta copilăriei. Sub influența cărților citite și, mai ales, recitate, ei nu numai că evocau momente extraordinare de noblețe, vitejie, aventură ale altora, dar se imaginau ca participanți activi ai acțiunilor din acele cărți. La întrebarea despre amintirile păstrate din vremea când frecventa cursurile școlii de pe strada Mântuleasa din București, Mircea Eliade a răspuns: „Îndeosebi, amintirea lecturii. Când aveam vreo zece ani, am început să citesc romane, romane polițiste, povestiri, în sfârșit, tot ce se citește la zece ani, chiar ceva mai mult. Alexandre Dumas, de exemplu, tradus românește.”

Lectura elevilor din învățământul primar se desfășoară sub îndrumarea învățătorului. În această activitate se angajează, uneori din proprie inițiativă, familiile elevilor, care pot avea un rol determinant în constituirea bibliotecii personale și în alegerea unui tip de carte pentru citit. Rolul important deținut de lectură- ca activitate intelectuală- este determinat de contribuția sa la dezvoltarea personalității copilului din mai multe puncte de vedere:

a) Sub aspect cognitiv: îmbogățește orizontul de cultură al elevilor, mișcându- i pe verticale temporale și orizontale spațiale distincte, prezentându- le evenimente din existența universului, a comunităților umane și a indivizilor.

b) Sub aspect educativ: le oferă exemple de conduită morală superioară, le prezintă cazuri de comportamente care- i îndeamnă la reflexii, pentru a distinge binele de rău și a urma binele.

c) Sub aspect formativ: le dezvoltă gândirea, imaginația, capacitatea de comunicare.

Scopul principal al activităților de lectură este dezvoltarea gustului pentru citit, căruia i se adaugă și alte deziderate: stimularea interesului pentru cunoașterea realității, sporirea volumului de informații, îmbogățirea vieții sufletești, cultivarea unor trăsături morale pozitive.

În vederea dezvoltării gustului pentru lectură voi enumera câteva modalități de realizare a acestui lucru la liceu, nivelul de învățământ la care eu predau:

Conversația sau dezbateră literară.

-Convorbirea sau dialogul

-Munca cu cartea

-Recenzia unor cărți

-Lecții de popularizare a cărții

-Organizarea expozițiilor de carte

-Șezători literare

-Medalion literar consacrat aniversării unui scriitor

-Concursuri literare

-Lectura pe parcursul vacanței

-Întâlniri cu scriitori

-Biblioteca familiei

Într- un articol publicat în revista „Semănătorul”, Alexandru V lahuță spunea: „...în casa în care nu intră o carte, acolo este întineric”, iar despre neglijența lecturii susținea: „ce de lucruri bune și frumoase dorm uitate în cărți pe care nu le mai deschide nimeni!”

Bibliografie:

•Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu-Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitesti, 2007

•Crăciun, Corneliu, *Metodica predării limbii române în învățământul primar*, Editura Emia, Deva, 2002

•Alexandru, Gheorghe, Șincan, Eugenia, *Îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi*, Editura „M. Duțescu”, 1993

N A T U R A ...

Elev: Gicu Luminița, clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială Titu Maiorescu, București, Sector 1
Prof. îndrumător Florentina COSTEA

Era o zi liniștită de iarnă. Vântul bătea ușor, iar gerul îmbujorase copiii și înghețase totul în urma lui. Lini, din cer, au început să cadă mici floricele pufoase de un alb imaculat- erau primii fulgi de nea. Inima de gheață a iernii ne-a făcut să ne ascundem în cele mai călduroase locuri, acolo unde niciun pic de vânt sau ger nu poate ajunge.

Fulgii abia căzuți învelesc pământul și fac cîmpia să pară o plapumă înnobilită de puritatea cerului. Vântul plimba fulgii, ghidîndu-i în lumea magică a valsului grațios, născut sub bagheta abilă a dirijorului și vocea impresionantă a tenorului solist.

Printre brazii înțepenți de secole în humă învelită în zăpadă momentul unde abia se întrezăresc acele verzi ale veșniciei, râul, curgătorul veșnic, este singurul care arată că încă mai există o urmă de viață sub stratul gros de ninsoare proaspăt așternut. Abia se auzeau pașii gentili ai lupului fiores dominat de singurătate și aventurat în căutarea hranei înghțită de albul zăpezii, aparent prietenos dar autodeclarat stăpîn al împrejurimilor.

Înaintînd în adîncul pădurii, mă simt prizoniera de onoare a acestei lumi feerice care îmi trezește sentimente contradictorii: cînd mă înfiorează, cînd mă bucură, cînd mă liniștește sau îmi dăruiește fericire, primindu-mă în familia ei numeroasă.

Să fie oare meritul Reginei Albe, a pădurii misterioase sau a viețuitoarelor prezente pretutindeni? Nu știu. Ce am aflat însă este că natura îți poate înnobilă sufletul și conștiința în mod autentic!

Poienița din pădure

Elev: Aria Irina
Clasa a XI-a G
Colegiul Economic „P. S. Aurelian” Slatina
Prof. coord. Geamănu Mariana-Dumitra

În mijlocul pădurii se zărea o poieniță ce te îndemna la odihnă. Fiecare pas făcut în poienița din pădure răsună ca un cântec de leagăn, vântul mîngăia cu tandrețe fiecare frunză dintre ramurile delicate ale copacilor. Zborul lin al păsărelelor cuprinse în jocul lor în înaltul văzduh, te ducea cu gândul ca acel loc este fermecat. Mareșul soare, aflat pe cerul senin își strecura razele prin covorul verde de iarbă. Până și norii din acest loc fermecat parcă te chemau în mijlocul poieniței luând parte la spectacolul creat de natură.

Mirosul superb al florilor sălbatice din natură de îmbătau de fericire iar dansul lor jucăuș te fermeca cu totul. Aici timpul se măsoară altfel. De fapt, dacă stau bine să mă gândesc, nu există noțiunea de timp deoarece crezi că în această poieniță ziua este nesfârșită. Fiecare găză și insectă își consumau timpul fie lucrînd, strîngînd hrană pentru anotimpurile friguroase, fie altele relaxându-se în mușchiul moale, cald și confortabil al copacilor.

Câte-o briză de vînt zmulgea petalele delicate ale florilor ducându-le în văzduh alcătuiind „un curcubeu al petelelor de flori”. În fiecare dimineață păsărelele îi ofereau acestei poienițe cele mai deosebite cântece drept mulțumire pentru liniștea și ospitalitatea acesteia, încântînd prin cântecele lor întreaga poieniță. În vârful celui mai înalt copac, se zărea o vrăbiuță care își construia cu delicatețe cuibul în care se va adăposti împreună cu viitorii ei puii.

În acest loc rupt parcă dintr-un basm, vietățile naturii se simt în largul lor, ferite de privirile indiscrete ale oamenilor, se simt ca la ele acasă, deoarece această poieniță le-a devenit casă odată ajunsă în inima ei. Aici timpul se măsoară altfel, totul este altfel, de la firul de iarbă până la poziția soarelui pe cer. Aici nu există răutate, există doar bunătate, liniște, armonie și prietenie între viețuitoarele naturii.

Acest loc m-a lăsat fără cuvinte și cu fiecare ocazie pe care o prind vizitez acest loc rupt din rai în care natura s-a gătit ca o regină.

Salvați natura !

Tinca Elena Casandra,
clasa: a IV- a A
Liceul Tehnologic
pentru Transport Rutier
Tîrnava, jud. Sibiu
Profesor învățământ primar
Costea Agnes Ildico

Ce frumoasă e natura!
Ne plimbăm, ne relaxăm
Dar se supără pe noi,
Când gunoaie aruncăm.

Hai cu toți, să strângem iute,
Natura să protejăm!
Peturi, resturi de mâncare
Aruncați la tomberoane.

Să păstrăm vie natura,
Ajutați-ne și voi,
Tot în jur să prețuim
Pământul să-l ocrotim!

Haideți, dragi copii,
Să salvăm Planeta în fiecare zi!
Nu e greu și nici ușor
Dar e un lucru util tuturor!

Să nu mai poluăm,
Deșeuri să nu aruncăm.
Mediul verde să-l avem,
Natura s-o protejăm!

Să sădim mulți pomișori,
Să ne fie folositori.
Să plantăm și floricele,
Să ne încânte și ele!

Natura este viață

Todor Cătălin Cristian,
clasa: a IV- a A
Liceul Tehnologic
pentru Transport Rutier
Tîrnava, jud. Sibiu
Profesor învățământ primar
Costea Agnes Ildico

Pentru tot ce-nseamnă viață,
Natura e o speranță
Dar trebuie respectată,
Iubită și protejată.

Copile, ieși în natură,
Nu mai sta în bățătură!
Să ai parte de răsplată,
Fă și tu o bună faptă!

Strânge hârtii, frunzulițe,
De pe-alei și potecute!
Plantează-n parc floricele
Și-o să fii mândru de ele!

ODĂ CĂRȚII

BĂLAN I. IOANA ALEXANDRA
Școala: GIMNAZIALĂ NR.1
POIENARII DE ARGEȘ

Carte, ești frumoasă!

Ești prieten bun!

Foarte răbdătoare

Și mereu mă-ndrumi!

Eu, cu bucurie

Zilnic te citesc

Pagini ai- o mie

Dar nu obosesc.

Fiindcă îmi arăți calea

Zborului spre cer

Carte credincioasă,

Plină de mister!

Hai să protejăm natura!

Elev:.Vasile Mihaela
Clasa: a III-a
Școala:Gimnazială Mogoșani
Județul:.Dâmbovița
Prof. coordonator:..Mihăilă Mihaela

Hai și tu și noi și voi,
Haideți să muncim în toi!
Natura să o protejăm,
Chiar și atunci când ne jucăm.

Nu aruncăm hârtii pe jos.
Știm cu totii că nu-i frumos!
Sau deșeuri, într-un lac,
Mai bine, plantăm un copac!

Natura,dragi prieteni,
Trebuie să o protejăm,
Ca aer curat, noi să inspirăm.
Nu uitați, în nici o zi ,protejați natura copii!

Natura

Elev:. Nițu Ana-Maria
Clasa: a III-a
Școala:Gimnazială Mogoșani
Județul:.Dâmbovița
Prof. coordonator:..Mihăilă Mihaela

Eu iubesc natura
Și în fiecare zi...
Încerc să o protejez,
Orice ar fi!
Nu poluăm, nu aruncăm gunoaie,
Să ocrotesc ce mă-nconjoară,
E dorința mea!
Eu iubesc natura!
Și în fiecare zi...
Încerc să o protejez,
Orice ar fi!

INFLUENȚA CONFLICTELOR ȘI EMOȚIILE IMPLICATE ÎN CONFLICTE

Prof. Florentina COSTEA, Școala Gimnazială Titu Maiorescu, București
Bianca COSTEA, masterand, Academia de Studii Economice, București

Ce este conflictul?

Bernard Mayer în anul 2000 - definește conflictul ca pe un „un fenomen psihosocial tridimensional, care implica o componenta cognitiva (gândirea, percepția situației conflictuale), o componenta afectiva (emoțiile și sentimentele) și o componenta comportamentală (acțiunea, inclusiv comunicarea).

Din punct de vedere psihologic, *conflictul* este o opoziție între forțe și procese psihice (interese, motive, sentimente, credințe, reprezentări, valori, opțiuni, convingeri, atitudini); starea psihologică a unei persoane care este motivată să admită două sau mai multe răspunsuri reciproc incompatibile, fiind însoțită adesea de emoții negative care dezorganizează sau reorganizează comportamentul și reduce sau impulsionează eficiența activității omului aflat în conflict.

Conflictul este o oportunitate- Primul pas în rezolvarea conflictului este de a-l privi ca pe o oportunitate și de a căuta indiciile conflictului Conflictul poate fi pozitiv sau negativ, constructiv sau distructiv, în funcție de ceea ce facem noi din el. El este dinamic - se poate schimba oricând. Putem să transformăm certurile chiar în distracție. Transformarea de o asemenea manieră este deja o artă, care necesită o pregătire specială. Primul lucru de care trebuie să ținem cont este că certurile noastre și diferențele individuale fac parte din viață și că este o greșală să eviț conflictul. Viața poate fi mai puțin dureroasă dacă știm să anticipăm un conflict potențial și să îl tratăm în mod constructiv. Rezolvarea conflictelor depinde în mare măsură de conștientizarea lor. Există indicii care variază de la evident la subtil; acestea sunt cheile conflictului, simptome, indicatori, stadii, tipuri sau motive distincte ale conflictelor.

Tipuri de conflicte

- criza
- tensiunea
- neînțelegerea
- incidentele
- disconfortul

Cauzele conflictului

Trebuie să fie un „*măr al discordiei*” sau cel puțin o problemă, o persoană care generează conflict între participanți:

- un adversar, voit sau nevoit, împotriva căruia – și posibil, din partea căruia – se manifestă conflictul;
- problemă care angajează în conflict două forțe opuse.

După C. B. Handy (1985) există două cauze fundamentale ale conflictului:

- obiective și ideologii (scopuri, convingeri diferite, neclare sau contradictorii)... ..

Emoțiile pozitive facilitează acordul și implicit atingerea scopului realist, instrumental. Ele pot avea efecte constructive, în maniere diferite:

- a. Dacă negociatorul este bine dispus, el este mai puțin agresiv și reușește mai bine să inducă atitudinile cooperante la disputanți.
- b. Dacă disputanții au emoții pozitive, sunt mai dornici să rezolve problema, mai ingenioși, mai dispuși să respecte poziția oponentului și mai capabili de operare intelectuală.
- c. Se ajunge mai ușor la un acord, dacă li se fac cunoscute oponentilor întăririle pozitive, recompensele rezolvării conflictului: stabilirea de bune relații personale, încrederea, respectul, recunoașterea, satisfacția, sentimentul de apartenență, reputația.

Bibliografie

1. Băban, A. (2001). *Consiliere educațională*. Cluj-Napoca
2. Cornelius, H. Faure, S. (1996) *Știința rezolvării conflictelor*, Știință și Tehnică. București
3. Dumitriu, Gh. (1998) *Comunicare și învățare*. EDP. București,
4. Littauer, F. (1999) *Personalitate Plus. Cum să-i înțelegi pe ceilalți înțelegându-te pe tine însuși*. Business Tech International Press. București
5. Neculau, A. (coordonator), (1999) *29 de teste pentru a te cunoaște. 26 de teste pentru cunoașterea celuilalt*. Polirom. Iași
6. Peretti de, A., Legrand J.A., Boniface, J. (2001) *Tehnici de comunicare*. Polirom. Iași

DOBÂNDIREA COMPETENȚELOR DE LECTOR AVIZAT ALE ELEVILOR

PROF. STĂNCIULESCU NEOFIT CĂTĂLIN
ȘC. GIMN. VOIEVOD LITOVROI, TG JIU

Ansamblul de strategii prin care se poate ajunge la obținerea unor rezultate noi care să asigure perfecționarea și optimizarea acțiunii educaționale este numită metodă. Ea este determinată de realitatea obiectivă și are un caracter gnoseologic. *În cadrul oricărei metode se realizează o îmbinare între cunoașterea realității și orientarea subiectului în vederea realizării acestei cunoașteri. Astfel, metoda capătă un sens operațional conducându-ne spre descoperirea unor realități noi. Metoda include un ansamblu de recomandări, unele de ordin general, altele de ordin special care au menirea de a imprima, din interior, un anumit sens, demersului științific.*¹

Predarea textului literar în liceu a devenit în ultimii ani o provocare pentru profesorii interesați în mod real de formarea competențelor unui lector avizat la elevii pe care îi pregătesc. În această discuție este necesar să pornim chiar de la definirea rolului de mentor al profesorului. Un discipol care, sub îndrumarea abilă a unui mentor, să devină un lector avizat, iată unul dintre dezideratele pe care o nouă, posibilă abordare curriculară ar trebui să îl pună în centrul paradigmei sale. Actuala programă de liceu vorbește despre finalitățile disciplinei limba și literatura română în termenii competențelor, ai atitudinilor, priceperilor și deprinderilor, însă simpla lor enunțare ne pune în fața unor bariere greu de surmontat în încercarea de a depăși granița disciplinarității în abordarea basmului. Textul literar va rămâne un simplu pretext pentru formarea unor minime competențe privind utilizarea corectă și adecvată a limbii române în comunicare. În pedagogia tradițională, comunicarea didactică se consideră a fi doar acțiune de predare, iar elevul are rol de simplu receptor, pe când, în pedagogia modernă, rolul elevului în procesul de învățământ este reconsolidat, se acordă o deosebită atenție metodelor active și conlucrării dintre elevi și profesor, făcând din comunicarea didactică un proces complex și viu.

Întreaga personalitate a copilului este antrenată în procesul învățării, solicitând efort din partea acestuia pentru învingerea unor obstacole interioare și exterioare... ..

În plus, școala are menirea de a-i ajuta pe elevi să-și formeze gustul și interesul pentru lectură, să stimuleze gândirea autonomă, reflexivă și critică a elevilor în raport cu textul. În fond, ținta finală a studiului literaturii în școală este de a forma cititori activi pe tot parcursul vieții. În acest sens, prin studiul literaturii în școală, elevii ar putea să înțeleagă mai bine lumea și să se înțeleagă în altă lumină pe ei înșiși, ar putea să-și formeze repere culturale și estetice și să valorizeze arta ca pe o formă de comunicare și de cunoaștere care-i ajută să-și dezvolte propria personalitate. Este de precizat faptul că proiectarea programelor școlare trebuie realizată în concordanță cu interesele elevului, care solicită atât abordarea de cunoștințe, dar și plasarea acestora în situații practice: rezolvarea de probleme, relaționarea cu mediul etc.

Informațiile privind sarcinile de învățare sunt stabilite pentru munca independentă a elevilor în afara clasei, temele pentru acasă, bibliografia etc.

Metodologia didactică formează un sistem mai mult sau mai puțin coerent, realizat prin stratificarea și cumulara mai multor metode, atât pe axa evoluției istorice, cât și pe plan sincron, metode care se corelează, se prelungesc unele în altele și se completează reciproc.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ioan Jinga, Elena Istrate, Manual de pedagogie, Ed. All, București, 2001
2. Ioan Cerghit, Metode de învățământ, E.D.P., București, 1973
3. C. Cuceș, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996

MAGIA LECTURII

Prof. Herța Diana-Elena
Școala Gimnazială Nr.1 Istria
Istria, Jud. Constanța

Lectura operelor literare lasă în structura spirituală a cititorului niște amprente, dispoziții de receptare, înclinații. Acestea predispun cititorul la o anumită receptare. Tot acest ansamblu psihomental al cititorului formează ceea ce Jauss numește *orizont de așteptare*. (Există două tipuri de orizont de așteptare: unul al operei și unul al cititorului, iar intersecția lor se produce în timpul lecturii, atunci când intervin procese de corectare, de modificare, de înlocuire a orizontului de așteptare. Pentru a schița acest proces Jauss introduce un alt concept - acela de *distanță estetică*. Distanța estetică se referă la intervalul dintre orizontul de așteptare dobândit la finalul lecturii operei respective. Cu cât distanța estetică este mai mare, cu atât opera este mai valoroasă. Este evident pentru oricine că orizontul de așteptare a cititorului cult, rafinat, diferă de cel al micului cititor, care nu are premisele unei baze culturale solide. De aceea este foarte important ca profesorul de limba și literatura română să insiste asupra rolului formativ al lecturii. Lectura servește nu numai la achitarea de o sarcină didactică imediată, ci marchează destinul omului. Un cititor format de timpuriu va găsi în carte un partener continuu de viață. A gândi viitorul *lecto* se impune azi, cu atât mai mult cu cât asistăm la ceea ce se numește „criza de lectură”, existentă și anterior, dar nu în proporțiile alarmante de acum. Inviaza Internetului în lumea actuală a generat o îndepărtare de carte, neatinsă vreodată până la ora actuală.

Sunt nenumărate mărturiile oamenilor de cultură care relatează impactul extraordinar pe care l-au avut asupra lor lecturile la vârsta copilăriei. Sub influența cărților citite și mai ales, recitite, ei nu numai că revocau momente extraordinare de noblețe, de vitejie, aventură ale altora, dar se imaginau ca participanți activi ai acțiunilor din aceste cărți (atitudinea proiectivă). Copiii își asumau solidaritatea de a fi alături de eroii pozitivi și în felul acesta, își stabileau de pe acum un tipar de personalitate. Să nu uităm că fiecare din noi are nevoie de eroi, de modele demne de urmat. Elocventă este confesiunea lui Mircea Eliade făcută lui Claude-Henri Rocquet în cartea de interviuri, tradusă în limba română sub titlul *Încercarea labirintului*. Eliade înregistra o stare de spirit generală pentru copiii de vârsta ciclului primar, caracterizată prin foamea de a ști, prin setea nemăsurată de lectură, fără selecție și fără răgaz. La întrebarea despre amintirile păstrate din perioada când frecventa cursurile școlii de pe strada Mântuleasa din București, Mircea Eliade a răspuns: „Îndeosebi, amintirea lecturii. Când aveam vreo zece ani, am început să citesc romane, romane polițiste, povestiri, în sfârșit, tot ce se citește la zece ani, chiar ceva mai mult. Alexandre Dumas, tradus în românește”.

Nu întâmplător primul text propus spre studiu în manualul de clasa a V-a al Editurii Humanitas, este cel intitulat „Cele dintâi lecturi” – de Mircea Eliade. Este o destăinuire făcută micului învățacel cu scopul de a-i insufla curiozitatea de a deschide o carte și de a descoperi lumea minunată din ea, de a-i trezi setea de lectură: „Învătasem deja alfabetul, dar încă nu îmi dădeam seama la ce ar putea folosi (...). Dar odată am dat despre cartea de citire al fratelui meu și, după prima pagină n-am mai putut s-o las din mână. Eram fermecat, parcă aș fi descoperit un joc nou. Căci din fiecare rând citit, aflam lucruri necunoscute și nebănuite (...). Dar, după o săptămână, când am terminat cartea lui Nicu, am descoperit dintr-o dată că lucrurile nu mai erau atât de simple pe cât le bănuisem eu. Căci nu mai aveam la îndemână o a doua carte pe care s-o pot începe imediat. Tata avea vreo sută-două de volume, frumos legate în piele, dar erau încuiate într-o bibliotecă cu geamuri. Nu puteam citi decât titlurile și nici pe ele nu le înțelegeam întotdeauna. Erau volume care se intitulau „Roman” și a fost o lungă discuție între părinți dacă trebuie sau nu să-mi explice acest cuvânt. Pentru încă mulți ani tata mi-a interzis să citesc „romane”. Nici măcar nuvele nu-mi îngăduia să citesc. Singurele cărți admise de el erau cele care purtau titlul sau subtitlul Povești.

Mi se îngăduise să citesc Basmele lui Ispirescu, Amintirile și povestirile lui Creangă, când a intervenit un episod care mi-a întristat toată copilăria. Intrasem în clasa I primară și tata poftise odată pe învățător, ca să se consulte asupra cărților pe care le-aș putea citi. Învățătorul [...] a spus „să nu-l lăsați să citească prea mult căci își obosește ochii. Și deja nu are ochi prea buni. L-am pus în banca întâi și tot nu vede ce scriu pe tablă... . Asta înseamnă că ai ochii slabi, că ai să fii miop”.

Descoperirea asta a însemnat o adevărată catastrofă. Tata a hotărât că nu trebuie să-mi mai obosesc ochii cu alte cărți în afară de cele de școală. Nu mai aveam voie să citesc în timpul liber (...). Mai târziu mi-am dat seama că anii aceia au fost pierduți. Setea mea de lectură o potoleam la întâmplare. Citeam ce-mi cădea în mână și citeam pe ascuns, în fundul grădinii, în pod, în pivniță.” Marele prozator Mihail Sadoveanu povestea cam același lucru în legătură cu prima sa lectură independentă. „Cartea pe care mă necăjeam, urmărind cu degetul și cu priviri mirate buchi mari, întortocheate și cârligate ca niște gângănii, - era abecedarul lui Creangă. Era o carte fără imagini, încălțită și misterioasă, pe care n-o mai puteam dezbate. Învățasem pe de rost aproape toate cuvintele normale, și-n fața mea era tot pâclă de nepătruns. Când, deodată, într-o zi ca într-o scăpărare de lumină, i-am găsit cheia...”. Cheia era lectura expresivă a poveștii „Capra cu trei iezi” de Ion Creangă, făcută de mult admiratul său dascăl, evocat în scrierile sale sub numele de domnu Trandafir. Completată cu povestirea ciubotarului celui isteț, care cosea de zor fără să facă nod la ață, această frumoasă poveste, care a încântat atâtea generații de copii de-a lungul a circa nouă decenii, a fost o adevărată baghetă magică, care într-o clipă a descifrat taina nepătrunselor hieroglife: „Eu pe furiș deschise cărticica mea cu gângănii cârligate și o privii cu neîncredere. Erau acolo, cătră sfârșit și foi tainice cu tipăritură mărunță. Erau fără îndoială povești, ca acea pe care ne-o citise domnu Trandafir... . Mă întorsei cătră lecțiile mele chinuite, la paginile înnegrite și scrijelate cu unghia. Nu știu ce lumină a treccut din soarele primăverii în ochii mei. Nu știu ce înțelegere bruscă, izvorâtă din adâncimile măruntei mele ființe, a legat, ca un fulger, sunetele, semnele, și cuvintele. Cu o clipă mai înainte eram în fața unor hieroglife. Acum, cu bătaie de inimă, înțelegeam că am găsit cheia care deschise taine cetirii”. Interesul pentru lectură nu se poate forma numai prin povestirile frumoase, atractive, cu subiecte luate din viața copilului, făurite de imaginația cretoare ai marilor artiști ai scrisului. Numai formarea interesului pentru lectură nu este suficientă pentru a face din orice copil zburdalnic, dornic de joc și voie bună, un cititor liniștit, care se cufundă ore întregi în lectura unei cărți. Pentru a face din copii cititori pasionați mai trebuie ceva: să li se formeze, cu răbdare și stăruință, gustul pentru lectură. Întâlnim adesea copii care ascultă cu mult interes o lectură frumoasă făcută de părinți, de educatoare sau de învățător, dar preferă să se joace, să hoinărească sau să-și piardă vremea în modul cel mai neașteptat, fără a fi tentați săptămâni de-a rândul să mai citească și altceva decât ceea ce se cere de învățător în orele de curs. Textul are o importanță deosebită ca impact psihologic asupra elevului și aș spune că este strategic așezat la începutul unui manual din debutul unei noi perioade a școlarității copilului: gimnaziul. Pentru mine ca profesor de limba și literatura română, este o adevărată punte de legătură spre demersul de distribuire a listei de lectură extrașcolară. Copilul, puternic sensibilizat de drama scriitorului, se simte motivat să descopere și el minunile citirului. Evident că la o vârstă atât de fragedă, scopul principal al activităților de lectură este dezvoltarea gustului pentru citit, astfel încât operele recomandate trebuie să corespundă anumitor exigențe, pentru a-și putea găsi locul în orizontul de așteptare al elevilor:

- să se potrivească gradului de dezvoltare din punctul de vedere al experienței de viață, al gândirii, al limbajului, al trăirii psihice, al imaginației (accesibilitate);
- să dețină valori estetice și etice (exemplaritate);
- să se refere la universul de viață propriu al elevilor sau la un univers inteligibil (simultaneitate).

În concluzie, călătoria de-a lungul operei îi oferă elevului șansa de a confrunța opiniile sale cu ideile proprii gândirii scriitorului și îl obligă să decidă asupra tabloului de semnificații ale creației artistice. Se creează, astfel, nu imaginea unui consumator de literatură, ci a elevului făuritor al propriei personalități, căci este cunoscut că în școală se învață „numai îndrumarea spre știință însăși”.

Bibliografie:

- Bratu, Bianca, *Preșcolarul și literatura*, E.D.P., București, 1977;
Idem, *Literatura și educația estetică a preadolescentului*, E.D.P., București, 1970;
Eliade, Mircea, *Încercarea labirintului*, traducere de Doina Cornea, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1990;
Itu, Iustina, *Funcția formativă a orelor de literatură*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981
Popescu, Ion, *Lectura elevilor*, E.D.P., București, 1961;
Robert Jauss, *Experiență estetică și hermeneutică literară*, traducere de Ana Aronescu, E.D.P., București, 1977;

Călătorie în lumea cărților

Buzatu Cristina
Școala Gimnazială Nr.1 Istria
Clasa a VII-a
Istria, jud. Constanța
Prof. coordonator: Herța Diana-Elena

Parfumul filelor cărților ?mi bucură simțurile olfactive, iar cu fiecare pagină citită realizez că aceste cărți sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni, sunt cei mai accesibili și ?nțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori .

Soarele bate cu putere încălzind pământul amorțit. Florile se clatină după cum poruncește vântul, iar firicelele de iarbă dansează pe cântecul adierii. Acum salcia stă tăcută , singură ?n spatele grădinii luminate de razele fierbinți. Parcă umbra și copacul mă strigă disperat , plictisiți de liniștea care și-a făcut simțită prezența. Nici păsărelele nu mai au glas ! Căldura le mângâie penele, ?n timp ce ele dorm pe o creangă uscată a copacilor ?nfierbântați. Îmi iau cartea și mă duc spre umbra răcoroasă a salciei, a cărei plete atârnă, formând o perdea de frunze. Mă așez pe milioanele de firicele verzi, firave de iarbă, iar ele săruta pământul în momentul ?n care mă așez. Deschid cartea, dau prima pagină goală, apoi încep să citesc : " Ce lucru uimitor este o carte ! E un obiect plat făcut dintr-un copac , cu părți flexibile pe care sunt imprimate multe semne caraghioase . Dar, odată ce arunci o privire în interiorul ei, ajungi ?n mintea altei persoane, poate cineva care a murit de mii și mii de ani. Peste milenii , un autor vorbește clar și tăcut ?n capul tău, direct către tine. Scrisul este probabil cea mai bună invenție a omului, legând oameni care nu s-au cunoscut niciodată. „Cărțile rup lanțurile timpului” spunea Carl Sagan ". Acest gând, această semnificație din care am ?nțeles că un copac nu este foarte diferit de carte, doar că el nu are imprimat scris, este impecabilă. Acum realizez că nu numai cartea mi-e prietenă, ci și copacul Instinctiv, ?mbrățisez copacul, iar el își eliberează mâinile din trunchi și mă ia ?n brațe, apoi zice:

- Abia aștept ziua în care mă voi usca și mă voi transforma ?ntr-o carte pe care TU o vei citi ! Până atunci continuă să citești, eu voi asculta ! Această carte a fost făcută din mama Salcie, o ador !

Am citit, am vorbit, ne-am sfătuit, ne-am ?ntrebat de ce autorul a ales să se ?ntample acel lucru. Totul a fost frumos până s-a terminat cartea. Am citit finalul și am dezbătut diferite subiecte din acțiunile personajelor . Dar nu reușisem să-mi dau seama cum a ?nviat copacul...După aceea, chipul salciei a dispărut, iar eu am înțeles că refugiul meu este cartea . Când sunt tristă citesc, când mă simt singură citesc și parcă personajele se află ?n jurul meu .

O carte este deschisă cu speranță și reprezintă cel mai bun remediu pentru minte și suflet.

P o e z i a

Anton Klara
Clasa a IV -a
Școala Gimnazială „A.I. Vlahuță”
Focșani, jud. Vrancea
Prof. Ion Florentina

A tunci când scrii,
Cuvintele încearcă să-ți redea sau să-ți ascundă sentimentele.
Dacă știi totuși să le citești cu atenție
Ai să descoperi adevăratul nucleu al profunzimii.
Nu toate sunt așa,
Însă dacă soarele nu-ți mai încălzește inima,
Poți să scrii și ai să observi că toate cuvintele se așază frumos la rând și
așteaptă să le muți pe hârtie.
Și despre tine poți să scrii,
Chiar dacă existența noastră este dincolo de cuvinte.
O simplă poezie poate spune mult despre tine.

O prietenă pentru restul vieții

Crînganu Anca
Școala Gimnazială Nr.1 Istria
Clasa a VII-a

Istria, jud. Constanța
Prof. coordonator: Herța Diana-Elena

Cel mai înalt dar este pasiunea pentru citit. Consolează, distrage, stimulează, îți dă cunoaștere asupra lumii și o vastă experiență. Este o iluminare morală. O carte este un dar pe care îl poți deschide iar și iar.

Un astfel de dar mi-a făcut mama mea, în urmă cu două veri. Pe vremea aceea nu eram deloc atrasă de citit. Mi-a înmănat o carte, subțire, dar pot să recunosc că avea mai multe imagini. Am început de la cărți facile, urcând ușor spre cărți mai profunde și acum la cărți din ce în ce mai elaborate. Acum pot spune că viața mea, personalitatea mea, obiceiurile mele, felul în care vorbesc și gândesc sunt o combinație din cărțile pe care am ales să le citesc, oamenii pe care am ales să-i ascult și gândurile pe care am ales să le tolerez în mintea mea. Poate ar fi trebuit să-i mulțumesc mamei mele că m-a condus pe acest drum. Cărțile sunt ceea ce conectează generații de oameni de-a lungul miilor de ani. Atunci când deschid o carte simt ceea ce simțea și autorul când păta paginile albe cu bumbacul cu acea cerneală albastră, ce se scurgea ușor și delicat, creând rânduri ce au rămas în istoria literaturii până astăzi. Am citit, citesc și voi citi mereu. Eu trăiesc printre pete de cerneală. Când îmi este dăruită o carte, îmi este dăruită o nouă viață, o nouă experiență frumoasă. Nu poți deschide o carte fără să înveți ceva.

Când îi dăruiești unui om o carte, nu îi oferi câteva sute de grame de cerneală, hârtie și lipici, ci o nouă viață, o nouă aventură.

Cărțile și-au pus iremediabil amprenta asupra spiritului meu și le port în suflet pentru totdeauna.

O plimbare în munți

Vîntu Cătălina
Clasa a IV -a
Școala Gimnazială „Al. Vlahuță”
Focșani, jud. Vrancea
Prof. Ion Florentina

Soarele se pregătea să se culce. Pijamaua sa roșie îi oprea părul auriu să se reverse peste sat. Iarba tânără îmbrăca din nou straietele verzi, parfumându-se cu cel mai scump parfum făcut de zânele pădurii. Copacii se legănau ușor în bătaia vântului. Și ei se aranjaseră: își pusese ră colierele de flori albe și roz și coroanele de frunze verzi.

Într-un urcuș amețitor, un grup de copii încerca să răzbată pe culmea muntelui pentru a admira, de sus, spectacolul naturii. Din grupul acela făceam parte și eu. Mă bucuram la fiecare pas de o panoramă minunată, iar greutatea urcușului a fost înlocuită de bucuria expediției montane.

Ajunși în vârful muntelui, am descoperit o priveliște încântătoare în care munții din depărtare străjuiau orizontul cu vârfurile acoperite încă de zăpadă. La poalele lor, casele păreau jucării în timp ce noi simțeam că atingem cu mâna cerul.

Am făcut fotografii, ne-am bucurat, am încercat să păstrăm clipele acelea întipărite în mintea și ochii noștri, după care am început coborârea.

Avertizați că la coborâre o să fie mai greu decât la urcare, ne-am lăsat conduși de panta abruptă a muntelui, transformându-ne în adevărate mingi care au ajuns cu rapiditate jos. Eu, cel puțin, am căzut peste o fată care a încercat să mă oprească, dar nu i-a reușit.

Amuzați de întâmplare, fiecare cu câte o jultură mai mică sau mai mare, ne-am încheiat aventura montană când soarele își arunca o ultimă rază.

ÎMBUNĂTĂȚIREA STRATEGIILOR DE LECTURĂ

ȘM ALBERGHER I. IONELA -POIENARI DE ARGEȘ, JUDEȚUL ARGEȘ

„*Lectura este pentru spirit ceea ce exercitiul este pentru trup*”. (Mihai Beniuc)

I. Despre lectură și importanța ei în ciclul primar

Cartea este o comoară fără de preț, în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. Ea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate.

Alegerea cărților potrivite este doar un prim pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți. Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenesti, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit.

Nu ignorăm radioul sau televiziunea, dar spre deosebire de aceste surse informaționale și de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea și cultura nu se fac numai prin presă, prin radio și cinematograf, prin televiziune sau cale orală. În afara cărții nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. O carte o citești când vrei, cum vrei și de câte ori vrei. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles. Cartea este atât de înțelegătoare încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jignește, te așteaptă să revii. O regăsești oricând la fel de credincioasă și discretă.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie... .

VII. Concluzii

Acțiunile prezentate în această lucrare au contribuit atât la îmbunătățirea competențelor de lectură ale elevilor cât și la stimularea și dezvoltarea gustului pentru lectură, la îmbogățirea și activizarea vocabularului, la dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă. Prin intermediul orelor de lectură elevii au fost antrenați și dirijați să-și formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conținuturi și forme ale realității exprimate printr-o multitudine de modalități, să-și extindă astfel aria cunoașterii. Pătrunzând în diversitatea textelor literare elevii au descoperit minunata împărăție a basmelor și poveștilor, atât de dulce și atât de frumoasă!

Să nu uităm, că scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om.

Bibliografie

- Bernat, E.S., (2003), *Tehnica învățării eficiente*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca
- Manolescu, N., (2004), *Lectura pe înțelesul tuturor*, Editura Aula, Brașov
- Onojescu, M. (coordonator), (2005), *Lecturiada, Cercuri de lectură*, Editura Cărții de Știință, Cluj-Napoca
- Onojescu, M., Pamfil, A., (2004), (coordonatori), *Lectura. Repere actuale*, Lucrările Simpozionului de didactica limbii și literaturii române, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca

LECTURA CU PREDICȚII

Profesor învățământ primar: Mihailă Mihaela
Școala Gimnazială Mogoșani, județul Dâmbovița

CLASA: a III-a

OBIECTUL: Limba și literatura română

SUBIECTUL: Textul narativ. Elemente ale textului narativ (autor, personaje, repere temporale și spațiale)

Text-suport „*Veverițele Mașa, Dașa și Sașa*” de Virginia Waters-

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Tainele naturii – probleme și soluții

TIPUL LECȚIEI: mixtă

SCOPUL: Informativ – Consolidarea cunoștințelor referitoare la textul narativ și elementele acestuia (autor, personaje, repere temporale și spațiale);

Formativ – Consolidarea deprinderilor de citire fluentă, corectă, conștientă;

- Dezvoltarea atenției voluntare, a spiritului de observație, a gândirii critice;
- Stimularea interesului pentru lectură;
- Îmbogățirea vocabularului;

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 3.1. Extragerea unor informații de detaliu din texte informative sau literare;
- 1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiare;
- 3.3. Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O 3.1.1.-Să citească fluent, corect și conștient un scurt text necunoscut; obiectivul se consideră îndeplinit dacă toți elevii clasei citesc textul dat, cel puțin în ritm lent, cu unele reluări, pauze sau intonație inadecvată, dacă cel puțin 3 elevi sunt notați pe parcursul orei conform grilei de evaluare;

O 3.1.2.-Să formuleze răspunsuri pentru întrebări referitoare la conținutul textului citit; obiectivul se consideră îndeplinit dacă toți elevii clasei formulează răspunsuri corecte, cel puțin la întrebările literale;

O 1.2.1.-Să stabilească sensul unui cuvânt nou prin raportare la contextul în care apare; obiectivul se consideră îndeplinit dacă toți elevii clasei stabilesc cel puțin sensul unui cuvânt nou;

O 3.3.1.-Să exprime propriile opinii, gânduri, sentimente în legătură cu faptele și acțiunile personajelor; obiectivul se consideră îndeplinit dacă toți elevii clasei își exprimă relativ corect și fondat părerea;

STRATEGII DIDACTICE:

1. METODEDE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, ADLG (Activitatea dirijată de lectură și gândire), problematizarea, cvintetul, citirea cu un prieten;
2. FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe, în perechi;
3. MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: cărțile cu textul-suport, dicționare, tablete digitale, aplicația I-Nigma, fișe cu coduri QR, coli de flipchart, markere, fișe de evaluare;
4. RESURSE TEMPORALE: 45 de min.
5. RESURSE UMANE: 10 elevi (simultan)
6. RESURSE SPAȚIALE: sala de clasă
7. BIBLIOGRAFIE:

- Barbu, Marian (coord.), *Metodica predării limbii și literaturii române. Învățământul primar*, Editura „Gheorge Alexandru”,
- Molan, Vasile - *Didactica disciplinei limba și literatura română în învățământul primar*, Editura Minipedia 2013;
- ****Programa școlară pentru disciplina limba și literatura română – clasele a III-a și a IV-a*, Anexa nr. 2 la Ordinul

Ministrului Educației Naționale Nr. 5003/2.12.2014;

- ****Didactici inovatoare ale citit – scrisului* - suport de curs pentru cadrele didactice din învățământul primar;

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Lectura , zeița cunoașterii

Untea Viorel, clasa a X a C , Col.Naț.
"M.Eminescu", Buzău, coord.prof.

Elena Moldoveanu

O tânără domniță

Lectura ne învață,

Cu parfumul-i dulce ,

Al nostru sens în viață.

Încă din tinerețe

Schimbata lumea toată,

Cu papirusul ei antic

Privit azi ca o artă.

Înaintând în vreme

Zeiței ne-nchinăm,

Prin glasul ei cel dulce

Cunoașterea-nvățăm.

Și astăzi dulcea doamnă

De mult încoronată,

Prin glasul ei cel dulce

Cunoașterea ne-arată

Prin tainele ei blânde

Cu-a sa voce suavă,

Cuvintele-i răsună

Dând tuturor speranță.

Astfel zeița sfântă

Pe veci va dăinui,

Din negura cea rece

Scoțându-și lectorii.

LECTURA,

Predescu Agatha Elena, clasa a X a C,
Col.Naț."M.Eminescu", Buzău,
Coord.prof. Moldoveanu Elena

Câmp înflorit cu flori multicolore ,

Copac al vieții ,

Izvor al cunoașterii ,

Cascadă învolburată ,

Diamant șlefuit ,

Sunet dulce ,

Iubire străveche ,

Fără vârstă ,

Pasăre Pheonix a timpului ,

Dorință arzătoare ,

Nectarul speranței ,

Dulce-acrișoară ,

Spirit vesel ,

Albe nopți ,

Fântână a tinereții ,

Zeiță antică ,

Pasiune de demult ,

Sentiment de nemurire ,

Fruct copt ,

Perspectiva vieții ,

Colț de galaxie ,

Secretul veșniciei ,

Lecții de viață.

Lumina

Raportaru Ana Maria

Clasa a XII-a B

Liceul Tehnologic

„Anghel Saligny”

Municipiul Ploiești

prof. Dumitru Nicoleta
Cristina

O pâlpâire de viață,
O scânteie de fulger,
O trambulină spre soare,
O boabă de jar.

Alb, galben, albastru, verde.
Joc de imagini și flori
Vibrează în curte.

Aș vrea să ating dunga de soare,
S-o pipăi și să-i fur puterea.
Însă ea fuge mai sus, tot mai sus,
Unde eu sunt doar un mic, pitic,
De ceară cu chip de om.

Marea

Mecina Lucian

Clasa a XII-a B

Liceul Tehnologic

„Anghel Saligny”

Municipiul Ploiești

prof. Dumitru Nicoleta
Cristina

În imensul undulat al valurilor,
lumea pare o scoică
din care se aud șoptind gândurile,
faptele,
ascunse cu grijă în scorbura sufletului.

Bătrâna, nebunatică mare primește
pe oricine
care știe să se hrănească cu nemurirea ei.
Saturn nu mai e departe,
Nici Venus, nici Marte,
căci în infinitul de apă și soare
toate-s aproape...

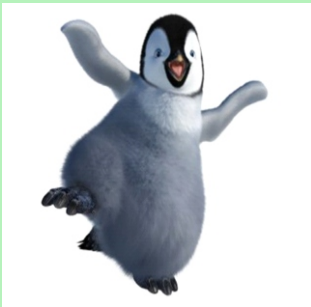
Sunet de poveste
și mirosul Genezei
învăluie călătorul în taina-aventurii
care tocmai începe.

Poveștile care ne-au făcut mari, proiect pentru stimularea lecturii

**Prof.Moldoveanu Elena, COL.NAȚ.
"M.EMINESCU", BUZĂU**

Proiectul a avut ca grup țintă 60 de copii, o clasă din ciclul gimnazial și o clasă din ciclul liceal. 2 elevi din clasa a XII a, coordonați de subsemnata, au făcut o prezentare Power Point a volumului lui G.Naum, "Cartea cu Apolodor". Echipa formată din cei 2 elevi s-a antrenat pe grupul de elevi din propria clasă pentru a verifica capacitatea lor de a interacționa cu copiii asumându-și rolul de profesor, rezolvând exercițiile de la finalul prezentării. În etapa următoare elevii mari însoțiți de profesorul coordonator au fost la o oră de dirigenție a elevilor din clasa a VII a unde au încercat să stimuleze interesul pentru lectură al celor mici, să-i învețe să raporteze textul la propria viață și să reflecteze asupra celor citite.

Cartea cu Apolodor De Gelu Naum

Exerciții

- 1.Cum a cucerit-o Apolodor pe mica maimuțică
- 2.Din ce motiv dorea Apolodor să se căsătorească deși el călătorea căutându-și familia?
- 4.Voi vă ascultați întotdeauna părinții? Exemplificați.
- 5.Când dorințele voastre vin în opoziție cu deciziile lor acceptați situația cu seninătate sau cu durere?Argumentați.

II.1.Este de dorit condiția de milionar a lui Apolodor pentru că :

- a)poți avea tot ce îți dorești;
 - b)nu mai e nevoie să muncești;
 - c)viata e plină de plăceri;
 - d)îi poți ajuta și pe alții. Ce variantă e mai importantă pentru voi?
- 2.Cum explicați că Apolodor renunță la averea sa și își continuă călătoria?
 - 3.Când este Apolodor mulțumit de viața sa?
 - 4.Din ce motiv nu rămâne alături de familia sa?
 - 5.Călătoria pentru Apolodor este :
 - a)o forma de cunoaștere a lumii;
 - b)o ocazie de a se cunoaște pe sine;
 - c)o aventură perpetuă;
 - d)o modalitate de a explora lumea.
 - 6.Ne putem închipui educația ca o formă de călătorie?Argumentați răspunsul.
 - 7.Vouă vă place să călătoriți ?
 - 8.Ce țări, orașe ați vizitat ?

La final elevii de gimnaziu care s-au remarcat prin răspunsurile oferite au primit diplome și au fost felicitați.

Lectura suplimentară – auxiliar în orele de limba română

Prof. Ion Florentina
Școala Gimnazială „Al. Vlahuță”
Focșani, jud. Vrancea

Cititul cărților, altădată un privilegiu, devine în zilele noastre un instrument la îndemâna oricui. După cum impun cerințele societății, această activitate trebuie să reprezinte o preocupare cotidiană fundamentală a fiecărui elev întrucât contribuie la îmbogățirea vieții spirituale. Din nefericire, în concurență acerbă cu mijloacele audio-vizuale, în ultima perioadă cartea a pierdut teren în rândul copiilor și al tinerilor.

Pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică, iar plăcerea de a citi o necesitate dorită, trebuie ca învățătorul să valorifice fiecare moment prin care copilul ia contact cu textul literar, cu cartea de povești.

Într-o manieră atractivă, agreabilă, sub semnul jocului și al preocupărilor specifice vârstei, lecturarea unor texte, considerată ca activitate în completare în cadrul lecțiilor de limba română la clasa I, își propune să realizeze interdisciplinar și diversificat câteva dintre obiectivele urmărite de această disciplină. Pe lângă însușirea elementelor esențiale ale studiului limbii române pentru educarea exprimării, a gândirii și a sensibilității, lectura suplimentară are în vedere inițierea celor mici cu câteva tehnici de muncă intelectuală, în perspectiva autoeducației, a deschiderii spre cultură, știință, viață.

Având în vedere aceste considerente și cunoscând că studiul literaturii începe din clasa I, am continuat activitatea de lectură inițiată de familie de grădiniță (la care copilul era doar ascultător). Încă din prima oră de limba română am utilizat ca material auxiliar texte ilustrate de mică întindere, cu un număr mic de personaje, cu acțiuni care se desfășoară în lumea fantasticului sau în realitatea contemporană.

Cărțile ilustrate reprezintă un deosebit mijloc de atracție. Răsfoirea cărții sau analizarea ilustrațiilor reprezintă o lectură interioară realizată de copil cu ochii. Provocat să povestească ce observă, elevul dezvoltă cu ușurință lumea imaginărilor.

După formarea deprinderilor intelectuale de bază (citire, scriere, exprimare), asistăm la un transfer de activitate la școlarul mic. Cartea de lectură devine un bun accesibil netezindu-i calea spre exprimarea cu claritate și precizie a propriilor idei. Prin exerciții de redare a celor citite, de comentare a unor pasaje, de apreciere a ceea ce i-a impresionat mai mult, elevii își formează judecăți de valoare, gustul estetic și își dezvoltă interesul și atitudinile față de frumos... ..

În perioada postabecedară, pentru a constata măsura în care procedeele folosite anterior au influențat operativitatea mintală de asociativitate prin asemănare sau prin contrast sau au dezvoltat capacitatea elevilor de a exprima oral sau în scris idei legate prin sens și semnificații, le-am cerut elevilor să alcătuiască scurte texte, cu ajutorul unor cuvinte din lecțiile din abecedar. Am remarcat că majoritatea s-au „inspirat” din lecturile suplimentare pe care, în această perioadă, le-au citit independent, la recomandarea învățătorului, dar și că, din dorința de „originalitate”, au citit și alte povestiri, având sentimentul satisfacției și nu al unei obligații neplăcute.

Folosirea lecturii suplimentare ca auxiliar în orele de limba română permite o învățare interactivă, cu multe elemente de sprijin pentru realizarea unei educații prin creativitate, oferind un maxim de structuri „gata făcute”. Activitatea didactică poate fi gândită creativ ca aspect și ca structură, asigurându-se un echilibru între cognitiv, afectiv, acțional și atitudinal.

BIBLIOGRAFIE:

- Matei, Nicolae-Constantin – Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1982,
Nicola, Gr. (coordonator) – Stimularea creativității în procesul de învățământ, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1981.
Stoica, Ana – Creativitatea elevilor, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1983.

Uimitoria lume a poveștilor

Borcău Nicușor,cls.a V-a A
Școala Gimnazială Nereju Mic
Profesor coordonator-Artenie Florentina

Este o zi tristă, deși e primăvară, deoarece afară ninge și zăpada a înghițit toată natura care era pregătită să revină la viață. În loc de verde, totul este de un alb imaculat.

M-am gândit să citesc o carte cu tot felul de personaje ale lumii imaginare. Când am citit primul cuvânt al cărții,un vortex m-a transferat în lumea ficțiunii.Furnici gigantice mărșăluiau una după cealaltă zguduind întreg pământul. Fiecare pas făcut mă ducea cu gândul la mai mult suspans și la mai multă frică.

Deodată, dintr-un tufiș au ieșit șapte pitici cu câte șapte căluți, iar ultima era Albă ca Zăpada. Erau foarte amabili.Cu un șuierat asurzitor,unul dintre pitici a mai chemat un căluț colorat ca un curcubeu. Apoi, am mers și am mers și am mers până când am văzut-o pe Cenușăreasa. Avea o rochie foarte sclipitoare. Am mers mai departe și l-am întâlnit pe Greuceanu, însoțit de fratele său , care căutau soarele și luna pe care le furaseră un zmeu. Era și Prâslea cel voinic pe acolo care iarăși pândea să găsească hoții merelor de aur.Și alte multe personaje și întâmplări miraculoase...

După ce am vizitat toate personajele și toate meleagurile, au început să-mi dispară picioarele.Mi-am luat repede rămas bun și am dispărut de tot. De atunci mă gândesc mereu la acea lume de vis pe care nu o voi uita niciodată.

Floarea fermecată

Dinu Andreea-Geanina,cls a VI-a A
Școala Gimnazială Nereju Mic
Profesor coordonator-Artenie Florentina

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti. A fost odată un împărat căruia îi plăcea foarte mult natura. El își dorea mult de tot să aibă cea mai frumoasă grădină din lume.Dar cea mai frumoasă grădină din lume nu putea fi decât cea care avea Floarea Fermecată dinTărâmul Zaheu.

El își trimise un ucenic în care avea cea mai mare încredere pentru a căuta acea floare. Acesta a plecat bucuros de o asemenea misiune și, în drumul lui, a întâlnit un munte de cremene lat până la marginile pământului și înalt până la creștetul cerului. Fiindcă a văzut că nu se poate trece mai departe, s-a întors supărat acasă.

Nu departe de împărăție se întâlni cu o femeie bătrână și gârbovită, care îl întrebă de ce este așa posomorât.El îi povesti tot și bătrâna îl rugă să o ajute să pască turma ei de mieișori trei zile și trei nopți. Iar, dacă va reuși să îi păzească bine, atunci îl va învăța cum să treacă de munte și cum să ajungă la floare.

Fiind băiat vrednic, reuși să păzească mieluții de lupul cel rău ,iar la împlinirea celor trei zile bătrâna l-a învățat să-și facă nouă toiage și nouă opinci din oțelul cel mai curat și, la începutul fiecărei zile să arunce toiagul și opincile tocite și să ia unele noi. Băiatul își umplu plosca cu apă, își puse traista cu merinde în spate și porni la drum .

Ucenicul făcu întocmai cum spuse femeia și reuși astfel să îi aducă Floarea Fermecată împăratului său, care îl răsplăti cu multe, multe daruri. Iar împăratul se bucură poate și astăzi de grădina lui pe care o consideră cea mai frumoasă din lume.

ÎMBOGĂȚIREA STRATEGIILOR DE LECTURĂ CU METODE INTERACTIVE

Artenie Florentina – profesor
Școala Gimnazială Nereju Mic

În viziunea profesorului, **strategia didactică** este modalitatea eficientă prin care el îi ajută pe elevi să acceadă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele sau emoțiile.

Strategia didactică se constituie dintr-un ansamblu complex și circular de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, pe baza cărora profesorul elaborează un **plan de lucru** cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

Imperativul calității în educație obligă la o reconsiderare a demersului educațional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învățare și, mai ales, pe cel care învață. Așadar, percepția cadrului didactic asupra elevilor suportă transformări radicale – imaginea elevului ca receptor pasiv de informații, de cunoștințe „prefabricate”, este înlocuită cu imaginea elevului activ, motivat să învețe realmente, să-și formeze competențe specifice de procesare a informațiilor sau de aplicare a acestora în diferite contexte.

Toate strategiile didactice consacrate pot deveni interactive în măsura în care se bazează pe interrelacionarea reciprocă, atunci când „deciziile sunt luate încercând să se anticipeze inițiativele și reacțiile participanților la activitate”, -Bernard Gazier, 2003, p. 9

Strategiile interactive de dobândire de noi cunoștințe presupun metode de predare / învățare reciprocă, implicarea elevului în activități de grup, participarea cadrului didactic la activitate ca mediator al eventualelor conflicte socio-cognitive constructive sau „co-participant alături de elev la construirea cunoașterii”.

Aceste strategii didactice informative pot fi clasificate după relația și tipul de interacțiune a subiectului cu materialul informațional nou, astfel;

- strategii de transmitere și receptare a noului material informațional;
- strategii de căutare și confruntare cu noul material informațional;
- strategii de acțiune și restructurare a noului material informațional;
- strategii de inovare și creare de noi materiale informaționale.

Metodologia didactică are ca repere practice următoarele metode interactive de predare / învățare: **mozaicul, metoda piramidei, tehnica lotus, explozia stelară, pălăriile gânditoare, predarea-învățarea reciprocă, schimbă perechea, diagrama cauzelor și a efectului, tehnica 6 / 3 / 5, metoda FRISCO.**

Metoda predării / învățării reciproce

Este o strategie instrucțională de învățare a tehnicilor de studiere a unui text.

După ce sunt familiarizați cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-și colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev – elev.

Se poate desfășura pe grupe sau cu toată clasa.

Metoda învățării reciproce este centrată pe patru strategii de învățare folosite de oricine care face un studiu de text pe teme sociale, științifice sau un text narativ -povești, nuvele, legende.

- Aceste strategii sunt
- rezumarea;
 - punerea de întrebări;
 - clarificarea datelor;
 - precizarea.

Rezumarea înseamnă expunerea a ceea ce este mai important din ceea ce s-a citit; se face un rezumat.

Punerea de întrebări se referă la listarea unei serii de întrebări despre informațiile citite; cel ce pune întrebările trebuie să cunoască, bineînțeles, și răspunsul.

Clarificarea presupune discutarea termenilor necunoscuți, mai greu de înțeles, apelul la diverse surse lămuritoare, soluționarea neînțelegerilor.

Precizarea se referă la exprimarea a ceea ce cred elevii că se va întâmpla în continuare, bazându-se pe ceea ce au citit.

Etapele metodei – explicarea scopului și descrierea metodei și a celor patru strategii;

- împărțirea rolurilor elevilor;
- organizarea pe grupe;
- lucrul pe text;
- realizarea învățării reciproce;
- aprecieri, completări, comentarii.

BIBLIOGRAFIE

Cerghit, Ioan; Neacșu, Ioan; Negreț - Dobridor, Ion; Pânișoară Ion-Ovidiu, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001
Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006
Oprea, Crenguța-L, *Pedagogie. Alternative metodologice interactive*, Editura Universității din București, 2003.

Lupta cărților cu timpul

**Bibliotecar Carp Ionela-Adriana,
Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări Iași**

Motto : „Nu e alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților”. Miron Costin

„La început a fost Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul și toate câte s-au făcut, printr'Însul s-au făcut.” (Ioan 1.1)

La început a fost Cuvântul... Cu aceste cuvinte își începe Apostolul Ioan Evanghelia lui subliniind locul Cuvântului în istoria omenirii. Cuvântul a fost la început...

Cuvântul e puterea pe care o avem de a ne exprima și de a comunica, de a gândi și de a crea evenimentele din viața noastră. Cuvântul este cea mai puternică unealtă pe care o are omul. Cuvântul reprezintă manifestarea ființei noastre spirituale, scânteia divină din interiorul nostru.

Dacă „La început a fost Cuvântul”, iată că primele activități umane ale părinților față de copilul lor sunt acelea de a-l îngriji și a-i vorbi, fiind demonstrat științific faptul că preocuparea pentru comunicarea cu copilul, chiar din leagăn, asigură dezvoltarea minții lui. Apoi vin poveștile, copiilor plăcându-le poveștile.

În condițiile educației permanente, școlii îi revine misiunea de a-i înarma pe elevii cu deprinderi temeinice de autoinstruire și auto perfecționare prin intermediul tuturor mijloacelor și, nu în ultimul rând, prin mijlocirea cărții. La vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat.

Una dintre cerințele învățământului modern este aceea a formării la elevi a deprinderilor de studiu individual și de muncă independentă, a capacității de a gândi creator, de a soluționa individual sau prin conlucrarea multitudinea de probleme cu care se confruntă în anii de școală.

Trezirea interesului și a gustului pentru lectură implică pentru școală o responsabilitate incontestabilă. Lectura literară pune la dispoziția copilului cunoștințe despre mediul înconjurător, despre viața oamenilor și a animalelor, despre trecutul istoric al poporului, despre muncă și profesii, educație cultural-artistică și moral-religioasă.

Dezvoltând la copilul preșcolar dragostea pentru cântece, poezii și povești, deprinzând micul școlar cu cititul și cu scrierea, ca o taină și ca un joc, îl ajută nemijlocit în dezvoltarea sa fizică și intelectuală, dar îl și câștigă pentru carte, dându-i dorința și plăcerea de a pătrunde singur în universul cărții. I se sădesc astfel în suflet germinii unui spirit autodidact, care își va forma propriul gust estetic prin lectură, deoarece „Copilul soarbe povestea cu toate puterile sufletului, cu lăcomia cu care a supt laptele. Îi place povestea, fiindcă îl încântă, îl transportă, îi lărgeste și îi înfrumusețează viața, pentru că povestea îl conduce să cunoască lumea, și-i aduce prieteni: cu alte cuvinte, povestea este un prilej de expansiune vitală, o formă de adaptare la viață”.

Este știut următorul fapt:

„Copiilor le place să populeze lumea cu uriași, pitici, îngeri, diavoli, zâne, smei, grădini fermecătoare... Le văd, le visează, le întâlnesc, le cred mai reale ca realitatea”.

„Lucrurile cele mai banale, cele mai neînsemnate, copilul le împodobește, insuflându-le viață”.

Astfel, este evident că poveștile au un important rol educativ. Povestea îndeplinește rolul de a face plăcute cunoștințele, într-un mod atrăgător; dezvoltă curiozitatea, care cu deosebire la copil este o curiozitate afectivă, de atașament sufletesc față de prietenii din carte, împreună cu care copilul trăiește toată povestea. Totodată, prin ascultatul și cititul poveștilor, copilul își formează și dezvoltă limbajul, abilitățile și dorința de comunicare.

Tot povestea este aceea care atrage prin raportarea subiectului ei la propriile experiențe, dar și prin transpunerea copilului în locurile și timpurile descrise, dezvoltându-i creativitatea, spiritul de observație, atenția, educarea și dezvoltarea memoriei și a puterii de asociere și comparare, imaginația, atașamentul față de natură, deprinderea valorilor morale, iubirea de părinți, semenii, comunitate, eroi naționali, patrie.

Nu în ultimul rând, povestea, poezia, cântecul sunt un izvor de bucurie, o formă de recreere, de educație social-morală prin jocul cuvintelor și plăcerea lecturii.

Lectura, cu deosebire privind locurile și frumusețile patriei, legendele ei, eroii săi naționali, devine primul și cel mai eficient mijloc de educație națională. Toate acestea sunt posibile deoarece: „În povești găsim nucleii științei și mai toate idealurile și adevărurile ce se zbat în sufletul omenirii de ieri și de azi”; „Omenirea a pus în povești esența divină a sufletului ei, toate visele și toate gândurile înveșmântate în simboluri. A intuit și a ghicit adevăruri morale, filosofice, științifice, estetice, cu măiestrie ascunse sub vălul diafan al poeziei basmului”;

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie.

„Cartea este un ospăț al gândurilor la care oricine este poftit.” Dacă vom ști să trezim interesul elevilor noștri pentru citit, dacă vom îndruma, verifica și stimula în acest scop, vom crește generații care vor simți o „sete” permanentă pentru citit, pentru cunoaștere, pentru lărgirea orizontului lor cultural, ceea ce se va răsfrânge pozitiv asupra vieții și activității lor

„Cartea condensează și perpetuează sufletul omenirii, răspândește oriunde, cu iuțeală, ideile, sentimentele și face ca toți să se bucure de comoara spirituală strânsă în cursul veacurilor fără sfârșit”.

- „Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filozofia vieții”. (Mihai Eminescu)

Copilului tău îi place să citească?

Bibliografie:

1. <http://www.condeiardelean.ro/>

2. <http://www.resursecrestine.ro/>

3. <https://drumuricatretine.wordpress.com>

4. <http://www.tribunainvatamantului.ro>

Lectura, dans de cuvinte

Dobîndă Nicu-Vlad, clasa a XI-a,
Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări Iași

“La ce sunt bune cărțile? Îmi vine să răspund: la totul și la nimic. Poți trăi foarte bine fără să citești. Milioane de oameni n-au deschis niciodată o carte. A vrea să le explici ce pierd e totuna cu a explica unui surd frumusețea muzicii lui Mozart. În ce mă privește, mă număr printre cei care nu pot trăi fără cărți. Resimt fiecare zi fără o carte ca pe o zi pierdută.”

(Nicolae Manolescu)

Mihai Eminescu îndemna la lectură: "Citește. Numai citind mereu creierul tău va deveni un laborator nesfârșit de idei și imagini", marele poet român era de părere că lectura ne dezvoltă intelectul și capacitatea de a lansa noi idei.

În mod ideal, lectura ar trebui percepută drept una din cele mai plăcute îndeletniciri umane, iar cartea drept cel mai curat izvor de înțelepciune. Din păcate însă, realitatea diferă, iar cei care mai afirmă astăzi, cu mândrie, că citesc literatură, sunt din ce în ce mai puțini. Într-o societate dezinteresată de valorile morale și aflată într-o febrilă căutare a bunurilor materiale, cei ce îndrăznesc să viseze sunt timizi. Căci ce înseamnă lectură, dacă nu vis, cufundare într-o altă lume, zbor spre un alt tărâm...?

Însuși actul citirii este o desprindere a minții și a sufletului de trup, o eliberare din strânsoarea dureroasă a cătușelor acestei lumi monotone, lipsite de culoare, și o trecere într-o altă dimensiune. Sentimentele născute în momentul cufundării în lectură sunt imposibil de descris, întrucât, fiind percepute cu inima și nu citite cu mintea, nu pot fi transmise în simple și seci semne scrijelite pe hârtie, semne numite... cuvinte. Așa cum reiese și din mărturisirea lui Nicolae Manolescu, trebuie tu însuși să citești pentru a putea înțelege frumusețea și importanța acestui act.

Maurice Blanchot, în *L'Espace littéraire* (Spațiul literar), făcea următoarea afirmație: „Lectura este mai pozitivă decât creația, mai creatoare, deși nu produce nimic.” Care este pînă la urmă natura acestui act de creație al lecturii, de vreme ce a priori nu produce nimic?

Literatura este o experiență pentru că a citi – a scrie nu reprezintă doar un act care degajă semnificații, ci constituie o mișcare de descoperire. Ceea ce creează literatura este chiar această mișcare de descoperire. Cititul devine, deci, o operațiune de fabricare a unei mișcări de căutare și de inițiere în ceva care nu este cunoscut încă. Prin această mișcare interioară, cititorul face posibilă construirea unei noi identități, aceea de cititor-scriitor.

Literatura rămâne, pînă la urmă, singura activitate care-l împinge pe individ să vadă dincolo de el, să evolueze prin autodepășire și să se integreze astfel în lume. De aceea, pentru cititor, actul lecturii este departe de a fi o „plăcere”.

„Plăcerea lecturii” – o formulă; ce-nseamnă asta, pînă la urmă? Lectura e mai curând un mod de viață sau o muncă, dar fără să devină o corvoadă. Lectura este o formare liberă, dar nu în sensul că-l pune pe cititor într-o formă pregătită dinainte, ci în sensul în care-i dă o formă unică, îl ajută să-și construiască personalitatea, îl creează, îi dă consistență, îl face vizibil în lume.

De aceea, lectura evocă partea divină a creației. Mai mult decât creația literară, este în joc crearea și formarea omului. Iată de ce toată această agitație care are loc în jurul cititorului, în jurul literaturii, nu este niciodată inutilă.

Bibliografie:

1. <http://www.texteargumentative.eu/>
2. <http://webcultura.ro/>
3. <http://dilemaveche.ro/>

Lectura, un exercițiu de sănătate pentru suflet și creier

Florea Gabriela, clasa a XI-a,

Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări Iași

“Scrie! Că e o scrisoare, un jurnal sau doar o notiță în timp ce vorbești la telefon, dar scrie! Prin scris ne apropiem de Dumnezeu și de ceilalți. Dacă vrei să înțelegi mai bine rolul tău pe lume, scrie! Încearcă să pui suflet în scris, chiar dacă nimeni nu citește cuvintele tale sau, mai rău, chiar dacă cineva ajunge să citească ceea ce ți-ai fi dorit să nu fi citit. Simplul fapt de a scrie ne ajută să ne organizăm gândurile și să vedem mai clar ceea ce avem în jur. O hârtie și un creion fac miracole - alină durerea, fac visurile realitate și amintesc o speranță pierdută. Cuvântul este putere! (Paulo Coelho)

Cartea este întâi de toate izvor de cunoaștere, modalitate de perpetuare a înțelepciunii, a învățaturii, păstrătoare a tradițiilor și apărătoare a sufletului și a moralității, dar și o reprezentare a unei alte lumi, nu neapărat ideale, dar măcar puțin mai bune, înălțătoare, eliberatoare.

N. Steinhardt afirma: ”Lectura este un act de ghicire și descifrare. Cititorul operează asemenea ghicitorului în palmă ori în cafea și, totodată asemenea psihanalistului; el descifrează. Ce descifrează? Opera, firește, întrucât, chiar dacă în aparență este ficțională, sub masca de simboluri și corespondente, în ea răsună Adevărul: “minciuna artei zămislește un Adevăr cu totul superior nenorocitelor sărmane adevăruri ale realității”.

Lectura este de asemenea o dublă spovedanie; pe de o parte a autorului, care își mărturisește credințele, slăbiciunile, temerile, iar pe de altă parte a cititorului, care odată ieșit din tărâmul atent zugrăvit al autorului, găsește răspuns la propriile întrebări, își afirmă propriile concepții și își accepta temerile. Adevărata lectură începe atunci când închizi cartea și rămâi față în față cu tine însuși: “Lecturi fertile nu sunt acelea din care afli ce spune altul, ci ce-ai vrea să spui tu. Lecturile fertile îți descoperă propria personalitate.” (Constantin Tsatsos)

Emil Cioran înțelegea cu adevărat actul lecturii și mărturisea:

”Citesc, citesc. Lectura este evaziunea mea, lașitatea mea cotidiană, justificarea incapacității mele de a lucra, scuză pentru toate, valul care-mi acoperă eșecurile și neputințele.”

O carte nu-ți poate reface depozitele de speranță dacă nu te-ai lăsat vreodată atins de cărți. Dacă n-ai citit decât de nevoie sau dacă n-ai citit decât cu creierul, nu vei recurge niciodată la cărți pentru a vedea câtă desfătare mai ai de consumat, câtă iubire de trăit, câtă pasiune de împărtășit, câtă dezamăgire, câtă frustrare, cât optimism, câtă speranță, câtă înțelepciune, cât umor, câtă suferință.

Vei fi unul dintre cei care știu totul „din viață” și care îți pot demonstra oricând, inteligent, cu argumente macro și micro, că nu are rost să te mai bucuri, să mai simți.

Școala ne învață că o carte de ficțiune reprezintă în primul rând o lecție de estetică, un rămuriș de simboluri și sugestii, de coduri care trebuie descifrate. Ideea că literatura te răpește din real, ca o megaproducție multiple-D, transportându-te cine știe unde, a ajuns desuetă pentru moderni.

După cum bine știu cei pentru care cărțile înseamnă aproape totul (sau foarte mult), există lecturi care te mută cu totul din locul unde te-au găsit.

Sunt cărți care te mută ceva mai sus, după cum o făceau tratatele despre fericire din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, după cum există și unele care te duc în jos, către limitele abjecției și ale grotescului. Desigur, sunt cărți care te

duc spre veselie sau spre tristețe, oblic sau semicircular, ca să nu le mai punem la socoteală pe cele turbionare, în care intri într-un fel și ieși, la capătul vârtejului, cu totul altul...

Nimeni nu-ți poate spune dinainte cum îți va vorbi o anumită carte și dacă va fi în stare să-ți redea un dram de optimism sau puțină nădejde. Cărțile trebuie trăite pe viu.

Bibliografie:

- 1.<http://olav2016.byethost18.com/>
- 2.<http://www.ortodoxiatinerilor.ro/>
- 3.Povestea creionului, povești educative pentru copii de Paulo Coelho

ÎNTREBARE FĂRĂ RĂSPUNS

Bălașa-Chira Ilinca, clasa a VII-a A
Prof. Sabo Ancuța
Colegiul de Arte, Baia Mare

Ce taină poartă-n suflet
O carte oricare-ar fi ea ?
E o-ntrebare ce și-o pune,
Orice copil la varsta mea...
Când lumea visului o cheamă
O mamă lângă pruncul său,
Tot cartea-i cea care aduce
Răspunsul, oglinda sufletului tău.
Și anii trec, copilul are
Înțelepciunea de-a citi silabe,
Apoi cuvinte ce aduc a taine
A-nvățături sau a păreri de rău...
Când pașii ne zoresc spre școală
În viața noastră de școlari
Purtăm povara vrafului de carte
Mereu, în coșul ce-l numim ghiozdan.
Vor trece anii, vor veni momente
Când doar o carte vom purta cu noi.
Va fi cu proză, versuri sau pamflete
E un mister ce-l vom afla-ntr-o zi.
De-ar fi s-aleg între o carte și-un prieten
Eu cred că aş alege-o pe prima...
E singura care-ți arată calea
Și nu așteaptă mângâierea.
O, carte, minunata noastră carte,
M-a plec și-ți multumesc că te-am citit.
E tot ce pot să fac mai bine
Pe scena vieții de artist!

Universul cărții

Cartea – Ce e oare?
Călătorie, imaginație, visare.
Cutreierăm Universul în lung și în lat
Citind câteva rânduri la școală,
În tren sau în pat.

Și mergem peste mări și țări,
Inventăm personaje și-ntâmplări,
Dăm viață obiectelor și unor animale
Printr-o singură personificare.

Descriem peisaje impresionante
Utilizând câteva epitete ornate.
Surprindem tablouri triste, vesele, tainice
Prin expresivitatea imaginilor artistice.

Toate sunt făurite de-un meșter scriitor
Și dăruite unui scump cititor,
Care cu fiecare filă răsucită
Cunoaște o lume fin plăsmuită.

Ficțiunea

Câteva mărgelile de realitate
Sunt presărate atent într-o carte,
Formând din șiragul lor un fir narativ
Ce conturează un univers fictiv.

Un scriitor ce imaginația-și urmează
O nouă lume ca un Creator modelează.
Din lutul gândirii apar întâmplări mii și sute,
Născând în suflet sentimente și mai multe.

Personajele, marionete în mâinile păpușarului- scriitor,
Se nasc, luptă, cad, se ridică sau mor,
Imitând parcă destinul firii umane,
Părând aproape reale.

Toate au un scop anume
Ca orice element și din a noastră lume,
Însă lumea lor e fictivă, nu reală,
Dăltuită cu-o peniță și cerneală.

Un puzzle viu

Brăgaru Maria, clasa a VII-a B
Colegiul de Arte Baia Mare
Prof. Sabo Anuța

Poveste. Fraze. Propoziții. Cuvinte. Silabe. Litere. Sunete. Totul ajunge înapoi la începuturi, începuturile când o carte însemna imagini și semne care nu aveau niciun înțeles pentru tine. Până la urmă, toate aceste mici particule formeaza un univers al lor, o lume complexă, plină de taine.

Ca într-un puzzle, mai primeai o piesă de fiecare dată, până ce ai reușit sa completezi ce ai început. Prima piesă: sunetul. Darul de a vorbi. Cu piesa aceasta jonglezi așa mulți ani, încât în momentul următoarei piese, uiți că ar face parte din micul tău joc. Până ce întorci toate cuvintele, până ce le rumegi și le înțelegi pe deplin, mica piesă de puzzle parcă se face tot mai mare, oferindu-ți tot mai multe posibilități.

A doua piesă: curiozitatea. Nu poți ajunge nicaieri fără iubirea de nou, fără dorința de a cunoaște cât mai mult. Vitală în dezvoltarea pasiunii cuvintelor, curiozitatea nu se regăsește la toată lumea. Trăsătură de caracter rară, complexă și încurcată, curiozitatea te duce pe cele mai neașteptate drumuri, te conduce ca un ghid invizibil. Cu două piese deja unite, te cuprinde entuziasmul, iar avântul îți crește, dar a treia piesă nu vine de la tine, vine din exterior.

A treia piesă: profesorul. Profesorul, plin de cunoștințe, dornic să le împartă cu tine, îți stă alături, îți umple golurile, îți dă răspunsuri, te împinge sa termini ce ai început... în sfârșit, îți este alături. Cu îndrumare delicată și tandrețe, determinare și hărnicie, puzzle-ul tău prinde formă, iar inima ta se umple de bucurie.

Și ultima piesă, cea mai importantă, cea care înfășoară totul ca pe un întreg, este... ei bine, ești chiar tu. După ce ai primit toate resursele necesare, îți rămâne datoria de a a-ți hrăni pofta de citit, de a-ți alege cărți, de a îmbrățișa orice carte, orice tentativă de combinație de cuvinte, orice propoziție care îți face inima să tresară, să devii la rândul tău o piesă de puzzle pentru alți copii, să respecti orice alt adept al cuvintelor, să îți creezi universul tău ...propriu...

...Din povești. Din fraze. Din propoziții. Din cuvinte. Din silabe. Din litere. Din sunete.

Două loturi, de Ion Luca Caragiale – o abordare inovatoare a textului literar în gimnaziu

1. Nume și prenume profesor: Sabo Ancuța

2. Școala: Colegiul de Arte Baia Mare

3. Disciplina: limba și literatura română

4. Unitatea de învățare: Valori și principii morale

5. Prezentarea temei – Având în vedere că tema generală pentru clasa a VII-a este “Orizonturile lumii și cunoașterii”, subtema pe care o propun acestei unități de învățare, am numit-o “Valori și principii morale”; pregătirea elevului pentru statutul de viitor adult trebuie să includă conștientizarea și apoi respectarea unor principii morale. Astfel, pe baza textului și prin urmărirea evoluției personajului, copiii pot să-și construiască un set de valori morale, de respectarea cărora va depinde formarea, de-a lungul timpului, a unor caractere umane ce le va facilita o existență bine ancorată în realitate, cu reușite, dar și cu eșecuri.

6. Dimensiunea inter- și transdisciplinară a temei: Omul gândește interdisciplinar, existența umană nu poate fi divizată strict pe domenii ale cunoașterii, întrucât acestea se întrepătrund. Interdisciplinaritatea activităților propuse constă în îmbinarea literaturii cu matematica și artele vizuale (folosirea de figuri din geometrie și culori în realizarea unui desen mandalic care să spună povestea lui Lefter). De asemenea, discuțiile despre principiile și valorile morale implică folosirea unor noțiuni de cultură civică, dar și din materia nou apărută la clasa a VII-a, “Elemente de limba latină și cultură romanică”. Dimensiunea transdisciplinară a temei, respectiv “fuziunea” artelor (literatura și artele plastice) se poate identifica în activitatea de realizare a unui desen (tehnică pe care am numit-o sugestiv “mandala literară”) care prezintă prin linii și culori povestea personajului.

7. Număr de ore: 6

8. Competențe specifice vizate:

2.1. Recunoașterea structurilor logice în care sunt organizate informațiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale;

2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul avut în vedere;

2.4. Aplicarea unor strategii individualizate pentru dezvoltarea competențelor de lectură;

3.1. Redactarea unui text complex, având în vedere respectarea etapelor procesului de scriere și selectarea unor structuri adecvate intenției de comunicare;

3.2. Redactarea, individual și/sau în echipă, a unor texte diverse, care urmează a fi folosite în fața colegilor;

3.4. Evaluarea comportamentelor și a atitudinilor eficiente sau adecvate de redactare, aplicând în activitățile curente de redactare strategiile învățate, personalizate în funcție de profilul psihologic, de interesele și nevoile fiecăruia;

4.1. Folosirea structurilor morfosintactice ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea clară și precisă a intențiilor comunicative complexe;

4.2. Exprimarea clară a intenției comunicative prin corelarea achizițiilor lexicale și semantice cu cele sintactice și morfologice din limba română standard.

4.5. Dezvoltarea gândirii logice și analogice, prin valorificarea competenței lingvistice, în procesul de învățare pe tot parcursul vieții;

5.2. Compararea unor elemente privitoare la cultura proprie și la cultura altor popoare... ..

Chestionarul va fi completat în afara orelor de curs, pentru a evita riscul ca elevii să se inspire unii de la alții. De asemenea, aceștia nu au primit sugestii referitoare la simbolistica simbolurilor geometrice și nici la semnificația culorilor.

Link-ul trimis elevilor: <https://goo.gl/forms/sFFOsr7vhpTkHw12>

5. Activitatea se va realiza fie în clasă, fie afară, în funcție de răspunsurile elevilor (în cadrul sondajului de opinie). În prima parte a lecției se discută răspunsurile date de elevi și se vor stabili grupele pentru realizarea mandalei personajului. Elevii lucrează pe grupe, pe foi A0 sau cu frunze pe care le colorează și le aranjează într-o anumită formă, astfel încât să spună povestea lui Lefter. Dacă se lucrează afară, se vor fotografia imaginile fiecărei grupe, dacă se lucrează în clasă, se păstrează colile, desenul se finalizează acasă și se prezintă ora viitoare.

Indiferent de locul unde se finalizează activitatea, se vor fotografia lucrările pe echipe și se vor include pe un avizier virtual pe www.padlet.com, unde elevii își vor posta propriile păreri despre această activitate.

Ca temă de casă se pot propune, la alegere, una dintre următoarele tipuri de scriere: o pagină din manualul bunelor maniere în care să prezinte cum trebuia să se comporte Lefter, un articol de ziar în care să prezinte modul în care s-a desfășurat ultima lecție de limba și literatura română etc, realizarea unor cvintete; compunerea unui *acrostih* și/sau *limerick* (poezie umoristică din lirica engleză formată din 5 versuri: 1. Prezentarea protagonistului; 2. Eprimarea unei calități a acestuia printr-o acțiune; 3. și 4. Reacția celor prezenți într-un enunț - în cele 2 versuri; 5. Epitetul final care sa-l caracterizeze pe protagonist).

6. Se prezintă munca fiecărei grupe cu aprecieri generale, sugestii etc.

Toate materialele realizate de elevi vor fi păstrate în portofoliul personal. De asemenea se va realiza o prezentare online, folosindu-se un instrument web 2.0, intitulată *Testamentul lui Lefter* (se poate alege orice titlu) unde se vor încarca materialele realizate în clasă sau acasă.

Îmbogățirea strategiilor de lectură

Profesor în inv. preșcolar POPUȚE CLAUDIA FLORICA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 46, ORADEA

În condițiile educației permanente, școlii îi revine misiunea de a-i înarma pe elevii cu deprinderi temeinice de autoinstruire și autoperfecționare prin intermediul tuturor mijloacelor și, nu în ultimul rând, prin mijlocirea cărții. La vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat.

Una dintre cerințele învățământului modern este aceea a formării la elevi a deprinderilor de studiu individual și de muncă independentă, a capacității de a gândi creator, de a soluționa individual sau prin conlucrare multitudinea de probleme cu care se confruntă în anii de școală.

Trezirea interesului și a gustului pentru lectură implică pentru școală o responsabilitate incontestabilă. Lectura literară pune la dispoziția copilului cunoștințe despre mediul înconjurător, despre viața oamenilor și a animalelor, despre trecutul istoric al poporului, despre muncă și profesiuni, educație cultural-artistică și moral-religioasă.

De aceea, încă din clasele primare este necesar să cunoaștem ce și cât citesc copiii, respectând particularitățile lor de vârstă. Micii cititori trebuie inițiați și deprinși cât mai de timpuriu cu utilizarea concomitentă a cărții și a mijloacelor moderne audiovizuale ca premisă esențială a unei învățături eficiente. Din partea factorilor educativi este nevoie de răbdare, perseverență, voință, precum și de modelul propriu.

Copiii pot citi atât creațiile literare dedicate lor, cât și altele care, prin problematică, frumusețea limbii și mesaj, interesează deopotrivă și pe adulți. Marea varietate a creațiilor artistice aparținând unor genuri și specii literare diferite, care se integrează în sfera literaturii pentru copii, evidențiază receptivitatea copiilor față de frumos, dorința lor de cunoaștere.

Dintre creațiile literare în proză, basmele și poveștile au rămas de-a lungul veacurilor operele cele mai îndrăgite de copii, începând din primii ani ai copilăriei și până aproape de adolescență. Valoarea instructiv-educativă a basmelor este deosebită. Ele aduc o prețioasă contribuție la dezvoltarea proceselor de cunoaștere, a proceselor afective, la formarea trăsăturilor de voință și caracter, la formarea personalității copiilor.

Alegerea cărților potrivite este doar un prim pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți.

Criza lecturii în rândul elevilor, scăderea apetitului pentru carte în favoarea TIC și dificultățile în abordarea liricului m-au determinat să caut noi modalități prin care să readuc elevul în bibliotecă și în contact direct cu textul, paradoxal prin materiale/aplicații din zona media. Pragul intrării în poezie e cel mai greu de trecut dintre toate experiențele de lectură. Uneori nici nu se ajunge până acolo: sunt piedici de cuvinte, înțepeniți în stratul de suprafață al textului. Pentru ca poezia să nu fie o simplă înșiruire de cuvinte, comodă sau convențională, e nevoie ca ochiul interior să fie pus în stare de vibrație, vibrație ce trebuie să emane din și prin text. Tocmai în ajutorul textului și al elevului intimidat de liric, care dintr-o comoditate a efortului de receptare sau dintr-o dificultate de procesare a textului nu depășește bariera actului de lectură, consider că un auxiliar media (casete audio-video, prezentări PowerPoint) ajută la deblocarea canalului receptor al elevului.

Misiunea școlii de a-i stimula pe elevi să citească este cu atât mai grea, cu cât în unele familii nu există modele. Dacă un copil a văzut că părintii, frații mai mari, rudele nu citesc, el de ce să citească? Dacă acasă la el nu există nicio carte, el de ce să cumpere cărți? Un deziderat al școlii este bibliotecă personală a elevului care ar fi ideal să se constituie chiar din clasele primare și să difere de cea a părinților. Interventia învățătorului în clasele ciclului primar este absolut necesară, în vederea formării gustului pentru lectură.

Lectura duce la dezvoltarea proceselor intelectuale superioare celor de tip reproductiv, în mod deosebit a proceselor memorial-logice, a imaginației și a gândirii creatoare.

Motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-și el însuși anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în școală.

Paul Cornea spunea în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „... că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariția cărții, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viața oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoțită de remedierea compensatoare a unui spațiu liber pentru închipuire, visare și căutare de sens... Cred, vreau să cred că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărți. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim și să producem bunuri simbolice.”

Numai cel căruia i s-a insuflat în copilărie gustul pentru lumea minunată a cărții va cauta și își va găsi timp pentru aceasta activitate de minte și suflet.

Bibliografie:

1. Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, București, 1988
2. Goia, Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000
3. Jean Hassenforder, *Apprendre la lecture*, „L'Education”, 1973

IM PORTANȚA LECTURII LA VÂRSTE MICI

Prof. GHEORGHIU CATI
Școala Gimnazială „Ștefan Octavian Iosif”,
Localitatea Tecuci, județul Galați

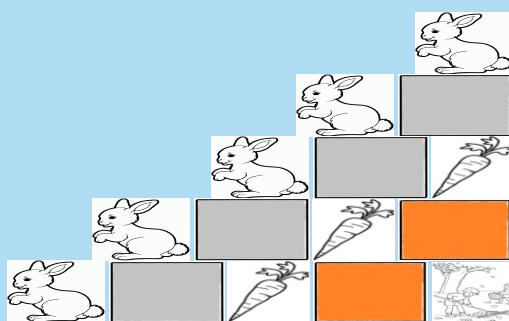
Achiziția lecturii se face progresiv, plecând de la dezvoltarea competențelor lingvistice de bază până la stadiul de lectură autonomă. Comunicarea orală, altfel spus, capacitatea de a se exprima și de a-i asculta pe alții, este indispensabilă reușitei lecturii.

Oricare ar fi cultura lor, copiii învață limba lor maternă prin observarea și ascultarea celor care îi înconjoară, atunci când aceștia interacționează cu membrii familiei și/sau alți apropiați. Este vorba, în general, de un fenomen extrem de normal.

Însă lectura sau gustul pentru lectură nu vine la fel de natural ca vorbitul. Copiii au nevoie să fie învățați să înțeleagă, să interpreteze și să utilizeze simbolurile limbii scrise. Acesta este, de altfel, unul din obiectivele esențiale ale primilor ani de școală.

Încă de la cele mai mici vârste copilul poate și „stimulat” să citească prin diferite metode.

- a) **Lectura cartonașelor sau a jetoanelor.** Aceasta se poate face, la început, cu câte un cartonaș. Apoi, pentru a crește dificultatea, se pot folosi mai multe cartonașe pentru a crea fraze scurte sau mai complexe. Iată un exemplu:

UN IEPURE

UN IEPURE GRI

UN IEPURE GRIMÂNÂNCĂ UN MORCOV.

UN IEPURE GRI MÂNÂNCĂ UN MORCOV
PORTOCALIU.

UN IEPURE GRI MÂNÂNCĂ UN MORCOV
PORTOCALIU ÎN GRĂDINĂ.

- a) **Povestea din imagine.** Odată ce copilul învață să creeze propoziții pe baza cartonașelor, se poate trece la descrierea de imagini. Ei pot fi îndrumați după orice schemă considerată a fi eficientă de fiecare persoană. Iată un exemplu:

Cine?
Copilul / Fetița...
Ce face?
...se plimbă cu bicicleta...
Unde?
...în parcul...
Când?
...într-o zi frumoasă de primăvară.
Cum e vremea?
Soarele strălucește. / Cerul este senin....
Cum se simte ea?
Fetița este veselă / bucuroasă.
Cum este îmbrăcată?
Fetița poartă un tricou galben și pantaloni
maro....
Alte detalii...
Fetița are părul negru...
Fetița are un câțel care alergă pe lângă ea...
Etc.

- b) **Crearea propriei povești.** Dacă copilul are talent la desen, îi puteți cere să deseneze o poveste și apoi să o spună cu voce tare. Dacă nu se pricepe la desen, îi puteți oferi ca variantă povestea în colaj. Își va decupa imaginile dorite din foi printate, reviste, etc. și le va lipi apoi pe o altă foaie astfel încât acestea să creeze o poveste.

Prin toate aceste metode copilul dobândește un vocabular de bază, fluiditate în exprimarea orală și abilități de gândire și asociere superioare. La toate acestea, se adaugă alte două elemente indispensabile decodării sensului textului citit sau audiat: cunoștințele anterioare și experiența personală.

Stăpânirea lecturii constituie însăși baza randamentului elevului de-a lungul școlarității sale. Așa cum am văzut, dragostea pentru lectură se construiește în etape. După etapele prezentate mai sus urmează:

- c) **Prelectura.** În această etapă elevii nu citesc propriu-zis. Ei doar se prefac că citesc. Elevii realizează că tot ceea ce zic poate fi scris de cineva și apoi reluat verbal de altcineva.
- d) **Lectura debutantă.** Elevii încep să acorde atenție modului în care literele și cuvintele imprimare reprezintă sunetele și cuvintele limbii vorbite. În acest stadiu, ei trebuie să înțeleagă corespondența dintre litere și combinațiile dintre literele și sunetele limbii. Aceasta etapă necesită o abordare extrem de simplă a acestor aspecte ale sistemului alfabetic.

Lectura curentă. În această etapă recunoașterea cuvintelor este mult mai rapidă. Elevii acced la o mai bună înțelegere a textului citit. E important ca în această etapă elevii să citească texte care să trateze

- a) subiecte familiare, clar structurate și interesante, care să le permită un acces rapid și fără efort la sensul acestora. Ușurința textelor face ca elevii să dobândească fluiditate în citit, fluiditate care face ca cititul să devină o sursă de plăcere și informație.

Cărțile, în această perioadă, trebuie să ofere elevilor dorința de a le ține în mână, de a le privi și de a le răsfoi pentru a afla ce conțin. În acest mod, se poate transmite gustul de lectură și se pot crea condiții favorabile progresului lor de la un stadiu de achiziție al lecturii la altul.

Pentru a fi eficace, învățarea trebuie să ofere elevilor o stimulare vizuală, auditivă și kinestezică. Pe scurt, lectura trebuie să se transforme într-o experiență animată și antrenantă.

ÎN LOC SĂ CITEASCĂ CĂRȚI, COPIII AR TREBUI SĂ FACĂ LUCRURI MULT MAI UTILE

POPA LAURA IOANA –
Școala Gimnazială “Ștefan Octavian Iosif”
Localitatea Tecuci, județul Galați
Îndrumător: prof. Gheorghiu Cati

Există destul de multe persoane care consideră că unii copii irotesc mult timp lecturând cărți de povești în loc să se implice în activități mult mai folositoare.

În ceea ce mă privește, nu prea sunt de acord că cititul, chiar și al cărților cu povești, poate fi considerat o pierdere de timp. E adevărat că „ce-i prea mult strică”. Adică, dacă preferi să trăiești mai mult în universul cărților pierzi contactul cu lumea reală și reîntoarcerea la aceasta poate crea confuzii sau adevărate traume tânărului „aventurier”.

Pe de altă parte, cred că această plăcere poate fi combinată și cu alte activități „mult mai utile”, cum ar fi: inițierea propriilor aventuri care să-i construiască „diversitate” în existența sa. E important ca un tânăr să-și creeze relații de prietenie, să-și dorească să cunoască locuri noi sau să încerce lucruri noi, cum ar fi: să învețe să meargă pe role sau pe bicicletă, să învețe cum să folosească diferite unelte de grădinărit și nu numai, și multe alte activități practice menite să-i dezvolte abilitățile motrice și îndemânarea.

Consider însă că plăcutul și utilul se pot îmbina perfect pentru ca un copil să crească și să se dezvolte armonios.

Lectura- un chin sau o plăcere?

SAMOILĂ MĂDĂLIN
CLASA a X -a C
COLEGIUL AGRICOL “DR. C. ANGELESCU” BUZĂU
ÎNDRUMĂTOR: BOANCĂ LOREDANA FLORINA

Care-i faza cu cititul? De ce trebuie să citim? Iată răspunsurile pe care le-am găsit în încercarea mea de a răspunde la toate aceste întrebări: Pentru că situația mea financiară nu îmi permite să călătoresc așa cum am vrut, și realitatea nu-mi ofera provocări de proporții epice care să îmi prezinte un scop nobil, prin care să dăinuiesc în mintea și inima celor care mă cunosc. Profit de fiecare moment și citesc tot timpul, în tren, în drum spre școală (deoarece locuiesc la 50 kilometri de Buzău) și astfel îmi transform fiecare dimineață plictisitoare și de rutină într-o experiență de viață. Citesc ca pentru că astfel îmi dezvolt imaginația, pentru că mă interesează, și mai ales pentru că o fac pentru mine, pentru bucuria sufletului meu. Am realizat că prin lectură mă rup de cotidian, îmi formez o vastă cultură generală și îmi îmbogățesc vocabularul. Lectura îmi oferă posibilitatea de a învăța lucruri noi, de a mă relaxeza, de a-mi stimula imaginația pentru a putea face paralele între situațiile din cărți și cele din viața reală (putând astfel să afirm că viața mea e de poveste), pentru a-mi consuma într-un mod util timpul liber, pentru a mă autoeduca. Am citit cu mare bucurie și satisfacție prima carte atunci când am deslușit tainele abecedarului, și pot spune că a fost o mare provocare pentru mine, și o să citesc chiar și atunci când ochelarii așezați pe fruntea mea bătrâna o să îmi pară mai grei decât trecutul lăsat în urmă. E bine să citești, pentru că astfel, pătrunzi într-o lume în care problemele de acasă sau de la școală sunt lăsate de-o parte, te liniștești și te relaxezi. Când vine vremea să te întorci în lumea reală, poți înfrunta cu mai multă tărie lucrurile care mai odinioară păreau să te doboare.

Haideți să vedem ce s-ar întâmpla dacă... cititul s-ar transforma într-un chin sau mai exact dacă nu am citi. Ei bine atunci ne-am putea pierde ideile iar frazele coerente nu și-ar mai găsi locul într-o conversație decentă. Dacă nu citim, ne pierdem sufletul. În cărți găsim toată naivitatea și candoarea de care avem nevoie pentru a rămâne copii, pentru a ne păstra copilăria în gesturi și priviri. Dacă nu citim, ne pierdem pe noi înșine, ne pierdem identitatea ca indivizi.

Eu, personal, mă identific, mereu, cu toate personajele cărților. Pentru că așa reușesc să pătrund în lumea aceea fantastică, gândită de un om oarecare, mai mult sau mai puțin celebru, dacă vreți, însă om. Un om care a avut o idee și a vrut să o împărtășească lumii întregi. Fără carti, acea idee ar rămâne ascunsă pe veci în spatele unor coperti fistiche, în spatele unor ziduri, nearuncate în lumea largă. Dacă nu citim ne lipsim simțurile de mirosul acela inconfundabil de foi vechi și pline de praf, ce au așteptat, poate, zeci sau sute de ani să fie răsfoite și să-și arate înțelepciunea.

A ÎNVĂȚA NUMERALUL ÎN LIMBA FRANCEZĂ CU AJUTORUL METODELOR ACTIVE

Prof. Popoviciu Corina
Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia

Limbile nu sunt numai niște unelte propice comunicării, ele reflectă și transmit în același timp percepții despre lume. Cum lumea în care trăim nu încetează a se schimba, noi nu vrem să rămânem fixați în trecut, adică într-o didactică ce a pierdut teren. Pentru a avea cele mai bune rezultate la clasă, îmi place să utilizez noile metodologii ale didacticii în limba franceză. Pentru a-i motiva pe elevi să învețe o limbă, le sugerez că pe viitor nu vom învăța numai o limbă, ci vom accede de asemenea la o altă cultură și o altă civilizație. Deci, va trebui să diversific obiectivele, metodele de predare, demersurile practice, pentru a răspunde nevoilor educative în plină schimbare. În activitatea de predare a limbii franceze, un loc aparte l-a avut predarea cifrelor și a numerelor cu ajutorul metodelor active. Și asupra acestui aspect doresc să mă aplec acum, în această lucrare, prin exemplificarea de aplicații concrete la clasă.

Alegerea acestei teme este justificată prin actualitatea sa, raportând-o la realitatea educativă: a predă numeralul este o parte integrantă a învățării. Primele contacte ale omului cu știința numerelor se pierd în trecutul îndepărtat, când acesta și-a dat seama că există o ordine în Univers și că numai o minte cosmică a putut să realizeze o schemă planitară incredibil de exactă și de complicată. Numerele sunt manifestarea exterioară a principiilor care au contribuit la formarea lumii, prin ele s-au creat studiile, conceptele care conduc omenirea. Toți ne-am născut într-o zi predestinată, în cadrul Planului universal și am fost influențați de vibrațiile emise în câmpul de energii terestre existente atunci. Printre științele simbolice, interpretarea numerelor este una dintre cele mai vechi. Platon considera interpretarea numerelor cea mai înaltă treaptă a cunoașterii și esența armoniei interioare și cosmice. Evaluarea acestei teme se dovedește a fi foarte complexă și dacă ea se referea la cunoștințele elevului în metodologiile tradiționale, astăzi ea se referă la măiestria profesorului. Ca și metode utilizate eu prefer cântecul și jocul pentru a predă cifrele, pentru că cei mici sunt „beneficiarii” acestor metode. Pentru a alege o metodă de predare trebuie avut în vedere trei factori:

- Personalitatea profesorului
- Elevii cărora se adresează cursul
- Obiectivele urmărite

În ceea ce mă privește, pentru a nu avea niciun eșec, înainte de a folosi o metodă de predare mi-am evaluat capacitățile, gusturile și mi-am pus întrebarea: „Am oare tot ceea ce trebuie pentru a utiliza cu eficacitate și într-un mod agreabil pentru mine și elevi o anumită metodă de predare?”. În privința **metodelor tradiționale** Germain (1993) spunea că învățarea limbilor străine se face prin traducere, prin studiul literaturii marilor autori și prin studiul gramaticii. Această metodă nu permite achiziționarea veritabilei competențe în scris și nici în oral. Berard (1999) face un bilanț al metodelor audio-orale și audio-vizuale, precizând că aceste două tipuri de metode nu pot să fie total confundate. Metodele audio-vizuale s-au dezvoltat în anii 50, metoda structuro-globală audio-vizuală pe două curente teoretice: lingvistica structurală a lui Saussure și psihologia behavioristă a lui Skinner... ..

În concluzie, țin să precizez că procesul educativ este unul foarte complex având importanță în modelarea personalității umane, iar studierea limbii române în școală contribuie la cultivarea disponibilității de a colabora cu semenii, de a întreține relații interumane eficiente pe diverse planuri de activitate.

Prioritatea absolută trebuie acordată metodelor active, exercițiilor de tip analitic și sintetic, ținând cont că studierea limbii nu trebuie să se concentreze pe fapte izolate, ci pe baza faptelor vii, de vorbire autentică. Procesul didactic al studierii limbii trebuie să fie la curent cu dinamismul cercetărilor psihopedagogice și didactice.

Toată lumea vrea să socotească, mic sau mare, tânăr sau mai puțin tânăr. A predă socotitul și numărul înseamnă a insista asupra corespondenței

1 cuvânt – 1 element. Acest lucru conduce copilul la a descoperi elementele punctate succesiv cu degetul astfel: „unu, doi, trei, patru...”. Cuvintele pronunțate sunt atunci pentru ei un fel de numere, trimițând fiecare la un element și numai la unul singur. Numerele sunt prezente în mediul familiar al elevului (telefon, telecomandă, afișe numerice...), în jocurile aparținând culturii comune (jocul găștii, căluții...) și în activitățile legate de funcționarea clasei. Este vorba de a prezenta câteva jocuri adaptate pentru a antrena elevii în a asocia diferite desemnări ale aceluiași număr: loto, memory, domino, etc.

BIBLIOGRAFIE

- [Dossier activités ludiques,](http://th.alliancefrancaise.or.th/content/Partie3/Cours%20de%20langue/Links%20ressources%20professeurs/dossier%20activites%20ludiques.pdf)
<http://th.alliancefrancaise.or.th/content/Partie3/Cours%20de%20langue/Links%20ressources%20professeurs/dossier%20activites%20ludiques.pdf>
- Dictionnaire de TV 5 <http://dictionnaire.tv5.org/>

CARTEA-UNIVERS NEDESCOPERIT
PROIECT EDUCATIV DE PROMOVARE A LECTURII

Bibliotecar: Boancă Loredana Florina

Colegiul Agricol "Dr. C. Angelescu" Buzău

MOTTO: "Ascultă vocile cărților. Dacă nu se potrivesc cu vocea ta interioară, le-nchizi. Și nimeni nu se supără pe tine." (Simona Popescu-"Exuvii")

Motivația alegerii lectiei de lectură "**CARTEA-univers nedescoperit.**" apare din experiența acumulată de-a lungul timpului, colaborării zilnice cu elevii și cadrele didactice de limba și literatura română și momentul în care am constatat că elevii, în mare parte, nu mai sunt interesați de lectură. Agresiunea audio-vizualului în domeniul informațiilor, de multe ori facile și nocive, lipsa posibilităților de selecție, necesită găsirea unor modalități de atragere a elevilor către un univers plăcut, atractiv, relaxant – lectura. Acest univers trebuie redescoperit de către elevi, prin inițierea și parcurgerea unor teme interesante, bogate în conținut informațional, cu valențe formative și capabile să readucă în conștiința lor adevăratul sens al cărții. Cartea este cel mai bun prieten al omului. Ea nu face deosebirea între cititori buni și răi, ci îi bucură și îi luminează și pe unii și pe alții. Te servește cu credință și loialitate, este un tovarăș tăcut, care îți oferă de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă la nesfârșit cu răbdare până când l-ai înțeles.

Cărțile sunt destinul culturii în care ne-am născut devenind, ca și la Arghezi, liantul generațiilor, și ne poartă în sine și pe noi. Așa cum cărțile care au supraviețuit sunt unice prin faptul că niciuna dintre ele nu spune o poveste identică cu aceea a celeilaltă și este de neînlocuit, tot astfel și omul trebuie să trăiască în așa fel să devină, cum spunea Andre Gide, cea mai de neînlocuit ființă. Aceasta este lecția nemuririi spiritului, iar cărțile, din toate timpurile și toate locurile, care s-au scris și se vor mai scrie, o predau oamenilor.

Zilele trecute, un elev îmi relatează opinia lui în ceea ce privește inutilitatea mersului la bibliotecă și a lecturării cărților celor vii și adevărate, care pot fi înlocuite foarte ușor cu variantele și clonele lor virtuale.

Analizând această situație, îmi este tot mai clar că una dintre menirile noastre este să mijlocim, să mediem și să umanizăm drumul de la cititor la carte. Este mult mai ușor să manevrezi mouse-ul sau telecomanda, în timp ce lectura presupune traseul, de-a dreptul inițiat, până la bibliotecă, luarea cărții de pe raft, reîntoarcerea în molicinua fotoliului. Ce compensează acest efort "colosal"? Senzația de viu, de viață, mirosul specific hârtiei.

Literatura, prin profunzimea mesajului, gradul de accesibilitate și nivelul realizării artistice, se dovedește capabilă să intre într-o relație afectivă cu cei cărora le este destinată: elevii. Mesajul artistic al operelor contribuie la educarea acestora în spiritul unor virtuți morale.

De regulă, o mare parte dintre elevi citează din "constrângerea" notei din catalog. Astfel, de multe ori lectura se transformă în asimilarea de cunoștințe noi, fără ca cititorii să fie cu adevărat afectați de lectură. Prin urmare, să-i învățăm pe elevi cum să citească de plăcere, cum să se relaționeze cu textul și cum să acționeze ca răspuns la ceea ce au citit, cum să treacă de la reproducerea naivă la analiza complexă a textului.

Lecția de lectură aleasă oferă posibilitatea de a-i convinge pe elevi să devină prietenii cărților, aducându-le ca argument cuvintele lui Charles W. Eliot : „**Cărțile sunt cei mai tăcuți prieteni; sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori.**”

Scopul: Aprofundarea și consolidarea cunoștințelor, dezvoltarea competențelor infodocumentare

Data: 25.02.2015

Grup țintă: elevii claselor IX- XII;

Locul de desfășurare : CDI-ul școlii.....

Metode didactice de stimulare a interesului pentru lectură

Prof. Dumitru Nicoleta Cristina
Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” Municipiul Ploiești

Într-o societate din ce în ce mai tehnologizată, cartea devine un obiect desuet și inutil pentru adolescenți, lipsa lecturii fiind un aspect critic frecvent întâlnit la orele de limba și literatura română. Bibliotecile, chiar și cele virtuale, sunt ocolite din ce în ce mai mult de tineri, ce preferă alte activități în detrimentul cititului.

Ce poate face acesta pentru a remedia situația și a apropia elevii de universul cărților? Dacă profesorul explică necesitatea lecturii discutând și caracterul formativ la nivel cultural, caracterial, social al acesteia, pune în scenă anumite fragmente literare și recomandă căutarea acelor cărți care se apropie de preocupările actuale ale copiilor, cu siguranță va reuși să stimuleze elevii. De asemenea, având în vedere că un profesor interacționează cu diferite caractere și stiluri de învățare pe parcursul unei lecții, poate recurge la diferite strategii de lectură și aborda metode didactice potrivite cu nivelul și specificul clasei, care să antreneze resursele intelectuale ale elevilor, rămase uneori într-o stare latentă. Orice copil, adolescent sau tânăr este unic în felul său, prin urmare fiecare activitate/acțiune de învățare este unică și diferă de la elev la elev.

Definite ca o modalitate de a atinge anumite obiective instructiv-educative dinainte stabilite, prin intermediul cărora se transmit și se însușesc cunoștințele, se formează priceperi și deprinderi¹, metodele didactice sunt modalitatea prin care se obține, în corelație cu celelalte componente ale instruirii, predarea, învățarea și evaluarea eficientă.

Învățământul modern se bazează pe metodele didactice interactive, numite și *metode moderne* sau *metode activ-participative*. Având în prim-plan interacțiunea, acestea fac din elev un element activ al învățării, antrenându-i gândirea, inteligența, imaginația, creativitatea. În plus, se creează atât deprinderea de a coopera, cât și spiritul competitiv, prin care interacțiunea stimulează efortul și productivitatea individului, jucând chiar și un rol important în descoperirea propriilor capacități și limite prin autoevaluare².

În cadrul orelor de limba și literatura română predate la nivel liceal, am abordat diferite metode didactice ce au vizat, pe lângă însușirea de noi cunoștințe, întoarcerea la textul literar și lectura acestuia. Dintre acestea, cele mai eficiente și agreate de elevi au fost:

Metoda jocului de rol, ce reprezintă o metodă interactivă care facilitează apropierea elevului de textul literar într-o manieră ludică, ajutându-l să se identifice mai ușor cu un anumit personaj. În plus, elevii își pot descoperi anumite aptitudini teatrale și pot intra mai ușor în atmosfera textului, conștientizând mai bine tema și viziunea asupra acesteia. De asemenea, lectura textului poate deveni atractivă, monotonia fiind eliminată de elementele paraverbale și nonverbale ale elevilor, de formarea unei coeziuni la nivelul interpretării și descifrării textului literar. Pe lângă varianta tradițională a reprezentării scenice a unui fragment din comedia “O noapte furtunoasă”, de I.L. Caragiale sau a scenei cinei din romanul “Moromeții”, de Marin Preda, am reușit să redau și un fragment enic din basmul cult “Povestea lui Harap-Alb”, de Ion Creangă sub forma teatrului de umbre. Teatrul

¹ Dan Potolea, Ioan Neacșu, Romiță B. Iucu, Ion-Ovidiu Pânișoară (coordonatori), *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*, Editura Polirom, Iași, 2008, p. 254.

² Marius Nica, *Elemente de didactica predării limbii și literaturii române*, Editura Universității Petrol-Gaze din Ploiești, 2013, p. 51.

Rolul educativ al lecturii

Bibliotecar- documentarist Neacșu Alina Marilena

Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați

Lectura reprezintă un fenomen, deopotrivă social și psihologic, atingând categorii diverse ale populației, cu niveluri diferite de posibilități și pregătire profesională și totuși lectura este în primul rând un proces de comunicare.

Poulet afirmă că „lectura e un act atât de complex încât e legat de toate posibilitățile, aptitudinile, tendințelor individului. Motivațiile ei pot fi distinse în funcție de clase sociale, vîrstă, evenimentele existenței, starea fizică etc.”.¹ Paul Cornea extinde domeniul de cercetare prin adăugarea de noi elemente : „ea se adaptează scopului urmărit (vreau să studiez, să mă amuz, să culeg informații, să-mi ațâț fantezia, să-mi intensific viața interioară, să-mi calmez aprehensiunile etc.), în egală măsură naturii textului (poezie, manual filosofic, roman polițist, magazin literar etc.), dar nu mai puțin circumstanțelor (bună sau rea dispoziție, stare de vigilență ori de oboseală, ambianță zgomotoasă ori solitară etc.)”²

Există o multitudinute de apariții editoriale pe piață în zilele noastre însă se pune problema valorii acestor cărți care apar. Există mai mulți factori interdependenți care determină succesul unei cărți și valoarea ei reală: societatea, autorul, editorul, publicul, critica literară.

Creația literară aparține întodeauna unei anumite societăți, fiind atât vocație individuală cât și cerință socială. Scriitorul, atunci când creează, are în conștiința sa un anumit public, cu motivațiile și preferințele sale. De asemenea, atunci când selectează o operă literară, editorul are în vedere un public potențial, publicul care ar putea citi cartea respectivă. Publicul, orice grup social (definit de sex, vîrstă, statut ocupațional) poate avea propriile sale nevoi culturale și propria sa nevoie de lectură. Totodată este clară structurarea publicului: pe de o parte există un public specializat, care poate emite judecăți de valoare, “clientela specializată”, iar pe de alta parte există publicul obișnuit, cu diverse nevoi de lectură și o formație culturală diversificată.

Publicul își exprimă o opțiune spre o anumită operă literară în funcție de scopul urmărit. Există un public specializat, un “circuit cult”, a cărei caracteristică este puțină de a emite judecăți de valoare. Cititorul de rând este doar un consumator, el lăsându-se condus de un anumit gust, fără să-și pună problema unor judecăți de valoare proprii decât în raport cu așteptările sale.

Pentru cititor, selecția lecturii înseamnă o anumită predispoziție care provine din formația lui școlară, din experiența lui culturală, din informațiile sale anterioare. Printre elementele importante care pot decide lecturarea unei cărți sunt: subiectul cărții și renumele autorului.

Cartea nu are valoare, nu există, înainte de receptarea și asimilarea conținutului, valoarea însăși fiind definită ca un raport între un evaluator și un obiect de evaluat; lectura este un asemenea raport între opera și receptarea ei, decodificarea de către cititorii ei, în funcție de formația și cultura lor.

Poulet spune despre lectură: „Cărțile ajung la deplina lor existență doar în cititor. Ele sunt, ce-i drept, alcătuite numai din gânduri ale unui altuia, cu toate acestea cititorul este cel care devine, pe parcursul lecturii, subiectul acestor gânduri.³ Pentru elevii care vin pentru prima oară într-o bibliotecă se pot organiza servicii specializate pentru începători. Aceștia li se va face îndrumarea spre abordarea unor noi orizonturi, formarea unor noi interese, literaturi de referință, orientare în bibliotecă. Cei lași li se va prezenta oferta bibliotecii în scopul lărgirii intereselor de lectură, precum și pentru abordarea unei noi domenii de interes

BIBLIOGRAFIE

1. CORNEA, Paul. *Introducere în teoria lecturii*. Ed. a 2-a. Iași : Polirom, 1998, 240 p.
2. ECO, Umberto. *Lector in fabula : Cooperarea interpretativă în textele narative*. București : Univers, 1991, 308 p.

DOUĂ ANOTIMPURI DEODATĂ

Elev: VĂTAFU ALIN

Clasa: a VIII-a

Școala Gimnazială „Alexandru Depărățeanu”

Roșiorii de Vede, Teleorman

Profesor coordonator: CATALAN FLORENTINA

Am plecat prin troieni mari

Într-o iarnă mai geroasă

După iepurii care stau

Zgribuliți pe sub gheață

Și am mers pe văi și dealuri

Și am ajuns în câmp și codru

Iar codru mă întreba

Cum îmi stă în haina mea

Avea o manta mai groasă

Față de anii ce au trecut

Și era mai mătăsoasă

Și mai albă ca-n trecut

Apoi rămas bun ne-am luat

Promițând-ui că am să vin

Și la vară să-l văd iar

Pe faimosul codru bătrân

Și am plecat mergând lunatic

Vijelindu-mi vântu-n spate

Fulgii se închegau pe față

Strămutându-mi fiori de gheață

Fiori ce treceau prin mine

Preschimbându-mi gândurile

Ce făcea că este vară

Cu căldură matinală

Vântul nu adia deloc

Soarele te copleșea de tot

Bondari după flori bâzâiau

Greieri nu mai cântau

Păsărelele în pomi zăceau

Ce făcea că este vară

Cu căldură matinală

Vântul nu adia deloc

Soarele te copleșea de tot

Bondari după flori bâzâiau

Greieri nu mai cântau

Păsărelele în pomi zăceau

La umbra ce și-o doreau

Și tare mult ar mai fi vrut

Să vină o ploaie bună

Și să ude acest pământ

Viața la normal să vină

Și la prima picătură

Din vis am tresărit

Și în iarna cea geroasă

Eu pe loc m-am trezit

Tocmai se înserase afară

Și cum iepuri n-am găsit

Am luato înapoi spre casă

Și pe loc la soba caldă

Bucuros eu m-am gândit.

Elev Dănuță Diana

Coordonator Neacșu Alina Marilena

De-ai fi o carte,

Doar a mea,

Să te ridic la cer aș vrea.

Să-ți spun că azi mă regăsesc

În tot ce prin tine citesc.

Nu, nu ești doar un copac,

Ci duci al vieții nostru steag

De la tine azi noi învățăm,

Tot ce naturii înapoi trebuie să dăm.

STRATEGII PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA COMPETENȚELOR DE LECTURĂ

Prof. consilier CATALAN FLORENTINA, Școala Gimnazială „Alexandru Depărățeanu”, Roșiorii de Vede, Teleorman

A lucra pentru copil, a duce până la capăt munca plăcută de a-l salva, înseamnă a cuceri taina umanității.

Copiii doresc ca oamenii importanți din viața lor să-i înțeleagă și să știe ce simt ei. Când sentimentele unui copil sunt înțelese și confirmate de către un părinte sau un cadru didactic se întâmplă deseori un lucru minunat în comportamentul sau starea lui de sănătate se îmbunătățește. Cu sprijinul unui părinte sau al unui cadru didactic copilul va învăța să caute propriile sale soluții pentru probleme, să devină mai independent și să-și stăpânească emoțiile și comportamentul.

Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe.

Lectura este un proces complex care începe în clasa I cu formarea deprinderii de a citi corect, conștient, cursiv și expresiv, continuând apoi cu deprinderea de interpretare a textului citit. Pentru îmbunătățirea competențelor de lectură, cadrul didactic nu trebuie să angajeze elevii în învățarea mecanică, pasivă, ci va conștientiza actul citirii, a cărei tehnică o va consolida și stabili în scopul dobândirii unor instrumente de lucru cu cartea, prin suscitarea, încurajarea și dezvoltarea dorinței de lectură, recurgerea la texte literare accesibile vârstei și ritmului de achiziție al fiecărui copil.

Motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare cadru didactic în parte, clarificându-și el însuși anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în școală. Rolul cadrului didactic este de a urmări nu numai „cât”, ci și „ce” și „cum” citesc elevii săi. Nu numărul mare de cărți citite contează, ci valoarea artistică și educativă a acestora. Un obiectiv important pentru fiecare clasă, este trezirea interesului elevilor pentru lectură. Odată format, gustul pentru lectură se poate transforma într-o adevărată pasiune, care se poate resimți toată viața.

Îndrumarea lecturii elevilor este o acțiune dificilă și de durată. În ciclul primar se pot folosi diverse forme de îndrumare a lecturii, cum ar fi: - expunerea prin povestire; - conversația sau dezbaterile; - activitatea cu cartea prin citirea expresivă a învățătorului; - recenzia unei cărți; - lecțiile de popularizare a cărții; - metoda demonstrației; - excursia literară; - întâlniri cu scriitorii; - șezătoarea literară; - medalion literar consacrat aniversării unui scriitor; - simpozion literar; - concursurile. Aceste forme contribuie atât la formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură, îmbogățirea și activizarea vocabularului precum și la dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă a elevilor. Îndrumarea lecturii se realizează și prin organizarea unei biblioteci a clasei, alfabetului de consemnare a lecturilor citite și colțul produselor elevilor, adunate în portofoliul de lectură. Acesta poate conține: - jurnalul de lectură, liste de întrebări și răspunsuri pe marginea unui text, citate din texte preferate; - fișe de identitate a personajelor, scurte caracterizări ale acestora, interviuri imaginare cu personaje, scrisori adresate personajelor literare; - fișe de lectură, fișe de lucru, repovestiri, eseuri; - ilustrații pentru texte, un proiect de copertă a unui text; - recomandările pentru lectura suplimentară.

Pentru realizarea justă a organizării și îndrumării lecturii elevilor se impune o colaborare strânsă între școală și familie. Este necesar să se ia în discuție problema lecturii elevilor și să scoată în evidență imensul rol al lecturii în formarea personalității copilului, să se dea îndrumări despre ce și cum trebuie să citească copiii, spre a-i ajuta să înțeleagă ceea ce citesc și a le dezvolta interesul pentru lectură. În toate demersurile pe care le întreprindem pentru îmbunătățirea competențelor de lectură, trebuie avută în vedere necesitatea nu atât cantitativă a lecturii, cât calitatea receptării, câștigul în ce privește simțul și gustul estetic, universul intelectual, dragostea pentru lectură.

Școala are menirea de a forma un lector competent, dar și un cititor care să-și formeze gustul propriu pentru lectură, astfel încât să devină un cititor activ pe tot parcursul vieții.

Prin lectură elevul este condus să-și formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conținuturi și forme ale realității, exprimate într-o multitudine de modalități de expresie, de a le asocia unele cu altele, ceea ce le permite să își extindă astfel aria cunoașterii. Lecturile contribuie la formarea și modelarea caracterelor, la stimularea dorinței de cunoaștere, a aspirației spre a fi mai buni, mai îndrăzneți.

Bibliografie:

1. **Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Editura Minerva, București, 1988.**
2. **Interferențe didactice, *Periodic pentru inițiativă și dezvoltare profesională în educație*, anul IV, Nr. 1/2007 și anul V. Nr. 3/2008, Ed. Corgal Press, Bacău.**

FRUMUSEȚILE NATURII

Elev: VIȘAN CRISTINA

Clasa: a VII-a

Școala Gimnazială „Alexandru Depărateanu”

Roșiorii de Vede, Teleorman

Profesor coordonator: CATALAN FLORENTINA

Dimineața și-a deschis ochii tulburi plutind încă în stele, iar natura, dezmoțită din somnul de noapte, a dat de veste păsărilor cerului că o nouă zi începe. De când am pășit în veranda casei m-a fermecat verdele crud al frunzelor pomilor din curte, ca și florile care-și trimiteau mireasma prin gemulețul întredeschis : *zambile rozalii și albastre, narcise galbene și albe, lalele roșii și galbene*, toate își semețiseră căpșoarele dornice să se bucure de îmbrățișarea soarelui. Pășind cu sfială, pentru a nu deranja armonia naturii, mi-am îndreptat pașii spre locurile magice ale grădinii. Totul era încărcat de viață, prin iarbă începuseră deja să zumzăie neobosite albinele, dornice să adune cât mai mult polenul florilor multicolore pentru ca apoi să zboare înapoi la stup și să ne rășfete cu dulceața mierii. Treze încă din zori de zi, furnicile alergau pe pământul reavăn. Iarba era încărcată de roua dimineții care aștepta și ea mângâierea soarelui. Cocoșii cântau, vitele mugeau dornice să plece odată spre tăpșanul încărcat de bogata iarbă, iar câinii lătrau veseli, fericiți de ziua însorită care va urma. În curte, merii, cireșii, corcodușii, caișii își revărsau florile cu coloritul lor vesel care-ți mângâiau privirea. Mergând mai departe am ajuns la capătul grădinii și am luat scaunul pe care l-am așezat sub nuc pentru a putea contempla mai bine și pe-ndelete miracolul trezirii la viață a întregii naturi.

Alături de curtea noastră, vecinii începuseră deja muncile obișnuite ale fiecărei zile la țară, scosul animalelor din grajduri pentru a le duce la păscut, trebăluitul prin curte, adăpatul animalelor înainte de a le duce la câmp, pusul semințelor de salată, ceapă verde, usturoi, răsad de roșii, etc., din care vor ieși mai târziu zarzavaturi proaspete. În grajduri caii nechezau nerăbdători să iasă mai repede afară în libertate.

După ce am luat micul dejun, împreună cu două prietene ne-am îndreptat pașii spre pădurea din apropiere. Pe măsură ce ne apropiam de liziera pădurii simțeam deja răcoarea și vedeam că un fel de nor de ceață care se ridica încet, plutind ușor pe deasupra copacilor. Era un semn că încet, dar sigur, răcoarea pădurii urma să fie înlocuită de dogoarea razelor de foc ale soarelui.

Am intrat în pădure, pășind pe iarba udă de roua dimineții, înconjurați de trunchiurile copacilor. Nu se mai vedea soarele deoarece era ascuns de ramurile dese ale străjerilor pădurii. Concert de păsărele era în jurul nostru, iar noi vorbeam încet pentru a nu deranja vraja naturii din jurul nostru. Deși eram în pădure, se auzea șuieratul zglobiu al trenului care alerga pe undeva în depărtare. Fermecate de zgomotele pădurii ne-am așezat puțin pe trunchiul unui copac răsturnat și am început să ascultăm zgomotul pădurii pentru că un vânticel ușor de primăvară alerga vesel printre ramurile copacilor jucându-se cu frunzele lor.

Am privit apoi furnicuțele care alergau vesele și harnice pe trunchiul de copac, ocolindu-ne parcă, dornice să nu ne deranjeze din contemplarea frumuseților naturii. Apoi ne-am jucat, am alergat prin pădure, iar când am obosit ne-am așezat, ne-am odihnit un pic și apoi am scos fiecare pachetul pregătit de acasă și-am mâncat. Ne-am rupt cu greu din acest peisaj de basm și am luat-o agale spre casă, fără să ne dăm seama cum au trecut orele și se apropia seara. Pe drumul de întoarcere, pe câmp am văzut o familie de iepurași care, la vederea noastră, și-au luat pușorii și au fugit spre vizuina lor.

Ca de obicei, odată cu lăsarea serii începea să se simtă răcoarea. Când am intrat pe poarta casei m-a întâmpinat lătratul vesel al cățelușei mele, Pufy. Am luat-o în brațe și am pășit cu ea alături, un pic nostalgică, pentru că ziua s-a terminat atât de repede, iar noaptea se simțea apropiindu-se cu repeziciune.

ISSN 2285-7435 , ISSN-L 2285 -7435